

การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางจิตและภาวะวิตกกังวลของเด็กวัยรุ่น
ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกวดกับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน

ปริญญา วัฒน

ทอง

นพนธ์ สัมภา

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

เสนอต่อวิทยาลัยศึกษการไท
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษากตามหลักสูตร
ปริญญาการไทเวชานันท์
๑๒ มีนาคม ๒๕๖๐

การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางจิตและความวิตกกังวลของเด็กวัยรุ่น
ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางกับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน

บทคัดย่อ

ของ

นพณธ์ วัฒนา

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
๑๒ มีนาคม ๒๕๑๔

การศึกษาเปรียบเทียบความถ่วงการทางจิตและความวิตกกังวลของ เด็กวัยรุ่น
ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางกับ เด็กวัยรุ่นในโรงเรียน

จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ก็เพื่อที่จะทราบถึงความแตกต่างระหว่างความต้องการ
ทางจิต และความวิตกกังวลของ เด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางกับ เด็กวัยรุ่นใน
โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เลือกจาก เด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง
จำนวน ๑๒๐ คน โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มที่ทำผิคนเดี่ยว ๖๐ คน และกลุ่มที่ร่วมกันทำผิคนเป็นกลุ่ม
๖๐ คน กับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียนจำนวน ๖๐ คน อายุระหว่าง ๑๕ - ๑๘ ปี แล้วใช้แบบ
สอบถามซึ่งปรับปรุงมาจากแบบสอบถาม Personality Value Orientation
Inventory (Higgs, 1965) และแบบสอบถามความวิตกกังวล ซึ่งปรับปรุงมาจาก
แบบสอบถาม High School Personality Questionnaire (Cattell, 1962)
ไปสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล

ผลการวิจัยพบว่า เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความต้องการผลสัมฤทธิ์และไมตรีสัมพันธ์
มากกว่าเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางทั้งสองกลุ่ม แต่มีความต้องการการยอมรับ
เหมือนกัน

ส่วนลำดับความต้องการทั้งสามประเภทของ เด็กกลุ่มเดียวกันปรากฏว่าเด็กวัยรุ่นใน
โรงเรียนมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากที่สุด ไมตรีสัมพันธ์เป็นที่สอง และมีความต้องการการ
ยอมรับน้อยที่สุด ส่วนเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางทั้งสองกลุ่มมีความต้องการ
ผลสัมฤทธิ์มากที่สุดเหมือนกัน แต่มีความต้องการการยอมรับน้อยและไมตรีสัมพันธ์ เท่ากันเป็นที่สอง
เด็กวัยรุ่นในโรงเรียน มีความต้องการผลสัมฤทธิ์เป็นอันดับกลางรองลงมา ส่วนทางตรงกับความ
ต้องการการยอมรับน้อยและความต้องการไมตรีสัมพันธ์ ส่วนเด็กวัยรุ่นกลุ่มที่ทำผิคนเดี่ยว
กลับเน้นความต้องการการยอมรับน้อยซึ่งสัมพันธ์ทางตรงกับความต้องการผลสัมฤทธิ์และความ
ต้องการไมตรีสัมพันธ์ แต่เด็กวัยรุ่นที่ทำผิคนเป็นกลุ่มไม่ปรากฏว่าความต้องการทั้งสามประเภท
สัมพันธ์กันเลย

เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีอารมณ์มั่นคงกว่าเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางที่ทำ
ผิคนเดี่ยว แต่มีความวิตกกังวลในค่านความอาย ความสับสน, ความกลัว ความงอแง
ความเศร้ามากกว่าเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางทั้งสองกลุ่มด้วย

ส่วนเด็กวัยรุ่นที่ทำผิดทั้งสองกลุ่มมีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน

ลำดับองค์ประกอบที่ ๒ ของความวิตกกังวลในเด็กวัยรุ่นทั้งสองกลุ่มก็ต่างกันคือ เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีอันคัมความวิตกกังวลแบ่งออกได้เป็นสองกลุ่ม กลุ่มสูงคือความอาย ความสับสน, ความกลัว, ความกลุ้ม, ความเศร้า, ความอ่อนไหวทางอารมณ์ และความตื่นเต้นง่าย ไม่อดทน กลุ่มต่ำคือความตึงเครียด ขงกัใจ และการขาดระเบียบวินัย ส่วนเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง (รวมทั้งสองกลุ่ม) มีอันคัมความวิตกกังวลแบ่งเป็นสามกลุ่มคือ มีความอ่อนไหวทางอารมณ์สูงที่สุด อันคัมสองคือความอาย ความสับสน, ความตื่นเต้นง่าย ไม่อดทน, และความกลัว ความกลุ้ม ความเศร้า อันคัมสามคือ ความตึงเครียด ขงกัใจ และการขาดระเบียบวินัย

เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความต้องการผลสัมฤทธิ์สัมพันธ์ทางตรงกับความตื่นเต้นง่าย คือ ยิ่งมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากก็ยิ่งมีความตื่นเต้นมาก ในทางตรงข้ามถ้ายิ่งมีความต้องการผลสัมฤทธิ์น้อยก็มีความตื่นเต้นน้อยลงด้วย แต่เด็กวัยรุ่นที่ทำผิดคนเดียวมีความต้องการผลสัมฤทธิ์สัมพันธ์เป็นลบกับความกล้าหาญ เกินในสังคม ก็ยิ่งมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากก็ยิ่งอายมาก แต่ถ้ามีความต้องการผลสัมฤทธิ์น้อยกลับมีความกล้าหาญ ส่วนเด็กวัยรุ่นที่ทำผิดเป็นกลุ่มไม่ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการทางจิตกับความวิตกกังวล

เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความต้องการการยอมรับนับถือสัมพันธ์ทางตรงกับความตื่นเต้นง่าย และมีความสัมพันธ์เป็นลบกับความกล้าหาญ เกินในสังคม ก็ยิ่งมีความต้องการการยอมรับนับถือมากก็ยิ่งมีความตื่นเต้น และความอาย ความสับสนมาก ในทางตรงข้ามถ้ายิ่งมีความต้องการการยอมรับนับถือน้อยก็ยิ่งมีความสุขุมรอบคอบและความกล้าหาญมากขึ้น แต่เด็กวัยรุ่นที่ทำผิดคนเดียวมีความต้องการการยอมรับนับถือสัมพันธ์ทางตรงกับความตึงเครียด ขงกัใจ ส่วนเด็กวัยรุ่นที่ทำผิดเป็นกลุ่มมีความต้องการการยอมรับนับถือสัมพันธ์ทางตรงกับความกลัว ความกลุ้ม ความเศร้า

เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความต้องการไม่ตรีสัมพันธ์ทางตรงกับความตื่นเต้นง่าย ไม่อดทน, ความมั่นคงทางอารมณ์ และมีความสัมพันธ์เป็นลบกับความกล้าหาญ เกินในสังคม ก็ยิ่งมีความต้องการไม่ตรีสัมพันธ์มากเพียงใด, ก็ยิ่งมีความตื่นเต้นและความอาย ความสับสนมากขึ้นเท่านั้น ในขณะที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์มั่นคงขึ้นด้วย ในทางตรงข้ามถ้ายิ่งมีความต้องการไม่ตรีสัมพันธ์น้อยก็ยิ่งสุขุมเยือกเย็นและกล้าหาญ แต่อารมณ์อ่อนไหวมาก ส่วนเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางไม่ปรากฏว่ามีความต้องการไม่ตรีสัมพันธ์สัมพันธ์กับความวิตกกังวล

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปัญหานี้ไปแล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

.....*นวลเพ็ญ วิเชียรใส*.....ประธาน

.....*วิมล*.....กรรมการ

มีนาคม ๒๕๖๔

ประกาศกฎการ

ขอขอบคุณอาจารย์ ดร.นวกภัฏ วิเชียรโสม และอาจารย์ไพฑูริ หวังพานิช เป็นอย่างยิ่งที่กรุณาเป็นที่ปรึกษา อันเป็นผลให้ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จลงได้ และขอขอบคุณผู้อำนวยการสถานศึกษาและกรรมการเถลิงกลาง หัวหน้าแผนกฝึกอบรมของสถานศึกษาและกรรมการเถลิงกลาง บำรุง และเจ้าหน้าที่ที่ให้ความร่วมมือทุกท่าน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ตลอดจนอาจารย์ประจำชั้นทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยสะดวก

จากการที่ได้สนทนากับคุณอารี นุ่นประสิทธิ์ ทำให้ผู้เขียนเกิดความคิดที่จะทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ขึ้นมา และคุณอารีก็ได้ให้ความช่วยเหลือในเรื่องแบบสอบถามและคำแนะนำในเรื่องอื่นๆอีกมาก ผู้เขียนจึงขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งไว้ ณ ที่นี้

ประการสุดท้าย ขอขอบคุณ "แม่" ที่ได้ให้ทั้งกำลังใจและกำลังใจอันเป็นกำลังใจสำคัญยิ่ง ที่ทำให้ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

นพนธ์ สัมมา

สารบัญ

บทที่		หน้า
๑	บทนำ	๑
	ภูมิหลัง	๑
	/ ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	๒
	/ ความสำคัญของ การวิจัย	๕
	/ ขอบเขตของการวิจัย.....	๖
	กำหนดพื้นที่เฉพาะ	๖
	เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๗
	/ สมมุติฐานในการศึกษา.....	๘
๒	วิธีดำเนินการ	๑๑
	กลุ่มตัวอย่าง	๑๑
	เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล	๑๑
	การสร้างแบบสอบถาม.....	๑๔
	/ วิธีรวบรวมข้อมูล	๑๔
	การวิเคราะห์กับข้อมูล.....	๑๔
	การวิเคราะห์ข้อมูล	๑๕
๓	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๑๖
	สัญญาณที่ได้ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.. . . .	๑๖
	การหาความแตกต่างระหว่างความถี่ของการแจ้งจิต.....	๑๖
	ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการทางจิตของเด็กวัยรุ่นทั้ง ๓ ประเภ	๒๔
	การหาความแตกต่างระหว่างความวิตกกังวล.....	๒๖
	การหาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการทางจิตกับความวิตกกังวล.. . . .	๓๓
๔	บทสรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ	๓๘
	บรรณานุกรม	๔๔
	ภาคผนวก.....	๕๐

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

๑	จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ	๑๑
๒	แสดงค่าความแตกต่างของความถี่ทางวิเคราะหของตัวแปรที่จำแนกกันเดียว กับตัวแปรในโรงเรียน	๑๑
๓	แสดงค่าความแตกต่างของความถี่ทางวิเคราะหของตัวแปรที่จำแนก เป็นกลุ่มกับตัวแปรในโรงเรียน	๑๑
๔	แสดงค่าความแตกต่างของความถี่ทางวิเคราะหของตัวแปรที่จำแนกกันเดียว กับตัวแปรที่จำแนกเป็นกลุ่ม	๑๑
๕	ค่า F เปรียบเทียบความถี่ทางวิเคราะหของตัวแปรในโรงเรียน	๑๒
๖	เปรียบเทียบความถี่ทางวิเคราะหของตัวแปรในโรงเรียน	๑๒
๗	ค่า F เปรียบเทียบความถี่ทางวิเคราะหของตัวแปรที่จำแนกกันเดียว	๑๒
๘	เปรียบเทียบความถี่ทางวิเคราะหของตัวแปรที่จำแนกกันเดียว	๑๒
๙	ค่า F เปรียบเทียบความถี่ทางวิเคราะหของตัวแปรที่จำแนกเป็นกลุ่ม	๑๒
๑๐	เปรียบเทียบความถี่ทางวิเคราะหของตัวแปรที่จำแนกเป็นกลุ่ม	๑๒
๑๑	การสัมพัทธ์สัมพันธ์ระหว่างความถี่ทางวิเคราะหของตัวแปรในโรงเรียน	๑๓
๑๒	การสัมพัทธ์สัมพันธ์ระหว่างความถี่ทางวิเคราะหของตัวแปรที่จำแนกกันเดียว	๑๓
๑๓	การสัมพัทธ์สัมพันธ์ระหว่างความถี่ทางวิเคราะหของตัวแปรที่จำแนกเป็นกลุ่ม	๑๓
๑๔	การความแตกต่างของความถี่ทางวิเคราะหของตัวแปรที่จำแนกกันเดียว กับตัวแปรในโรงเรียน	๑๓
๑๕	การความแตกต่างของความถี่ทางวิเคราะหของตัวแปรที่จำแนกเป็นกลุ่ม กับตัวแปรในโรงเรียน	๑๓
๑๖	แสดงค่าความแตกต่างของความถี่ทางวิเคราะหของตัวแปรที่จำแนกกันเดียว กับตัวแปรที่จำแนกเป็นกลุ่ม	๑๓
๑๗	ค่า F เปรียบเทียบความถี่ทางวิเคราะหของตัวแปรในโรงเรียน	๑๓

๑๘	เปรียบเทียบความวิตกกังวลของ เด็กวัยรุ่นในโรงเรียน.....	๑๒๕
๑๙	การเปรียบเทียบความวิตกกังวลของ เด็กวัยรุ่นในสถานศึกษา และกลุ่มรองเด็กกลางทั้งสองแนวรวกัน.....	๓๐
๒๐	เปรียบเทียบความ วิตกกังวลของ เด็กวัยรุ่นในสถานศึกษา และกลุ่มรองเด็กกลางทั้งสองแนวรวกัน.....	๓๖
๒๑	การสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการทางจิตกับความวิตกกังวล ของ เด็กวัยรุ่นในโรงเรียน.....	๓๓
๒๒	การสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการทางจิตกับความวิตกกังวล ของ เด็กวัยรุ่นที่เข้ารับการเยี่ยม.....	๓๕
๒๓	การสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการทางจิตกับความวิตกกังวล ของ เด็กวัยรุ่นที่เข้ารับการเยี่ยม.....	๓๖
๒๔	การสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการทางจิตกับความวิตกกังวล ของ เด็กวัยรุ่นทั้งสามแนวรวกัน คือ เด็กวัยรุ่นในโรงเรียน, เด็ก วัยรุ่นในสถานศึกษาและกลุ่มรองเด็กกลางทั้งสองแนว.....	๓๗

ภูมิหลัง

โลกมาจับนี้กำลังเผชิญกับปัญหาสำคัญประการหนึ่งคือ ปัญหาพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่น
 ดังจะเห็นได้จากข่าวหนังสือพิมพ์และบทความในวารสารต่างๆ เช่น บทความเรื่อง เมืองหลังความ
 วุ่นวายของเด็กวัยรุ่นในต่างประเทศ ซึ่งเขียนโดยสมจิต วนสุภากรณ์ ได้เล่าว่า

ที่คาโตน่า บีช (Dacona Beach) มลรัฐฟลอริดา ประเทศสหรัฐอเมริกา ตำรวจห้าม
 เด็กวัยรุ่นขับรถเร็วเกินอัตราที่ระบุไว้ในกฎหมายจราจร เป็นเหตุให้เด็กวัยรุ่น ๔,๐๐๐ คน
 ก่อการวุ่นวายต่อผู้ตำรวจและพนักงานกับเพลิงอยู่ถึง ๕ ชั่วโมง มีคนบาดเจ็บราว ๖๔ คน ถูกจับ
 ทั่วไกรราว ๖๐๐ คน ที่แมนเชสเตอร์ (Manchester) ประเทศอังกฤษ ตำรวจกวาดล้างแก๊ง
 Teddy boy จับได้ ๒๔ คน บาดเจ็บหลายคน การจับกุมครั้งนี้เนื่องมาจากแก๊งเหล่านี้ก่อการ
 วุ่นวายในโรงพยาบาล โดยรื้อถอนที่นั่งกระดูกกระเจาย พุ่มกระเจกหน้าต่าง แก๊ง Teddy boy
 ต้องลี้ภัยหนีที่ไว้มยาวและคัล แต่ร่างกายค่อยเป็นนวลขาว มีผื่นผื่นเล็กๆ ตามแขนขา สวม
 รองเท้ามีสาย ชอบรวมกลุ่มอยู่ตามสถานเต้นรำเพื่อให้ความวุ่นวาย ที่ดุยส์บวร์ก (Duisburg)
 ประเทศเยอรมนี เด็กวัยรุ่นจำนวนร้อยๆก่อความวุ่นวายตามท้องถนน ขนของรถไฟตามเสาไฟฟ้า
 กำล่ายรถเบรคส่วนบุคคล เหตุการณ์ทำนองนี้เกิดขึ้นที่เมืองเบรชเบอร์ก (Hamburg) แฟรงก์เฟิร์ต
 (Frankfurt) และบรูนส์วิค (Brunswick) มาแล้ว

บทความเรื่องอนาคตเยาวชน กับอาชญากรรม ได้เล่าถึง พฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นใน
 โลกเกี่ยวกับว่า

เด็กวัยรุ่นบางคนเป็นพวกปล้นชิงกันถึงหกครั้งในเวลากลางวันแสกๆในเวลาว่างชั่วโง่ ดึก
 สามคนนำคนขับรถแท็กซี่แห่งเมืองเวนิส และชิงรถหนีไป เมื่อ ค.ศ. ๑๙๖๓ ทั่วประเทศญี่ปุ่นมี
 อาชญากรรมเกิดขึ้นด้วยน้ำมือของเด็กรายอายุ ๑๓-๒๐ ปี ถึงสองล้านราย ในฮ่องกง ปัญหา
 เรื่องเด็กวัยรุ่นเป็นปัญหาสำหรับรัฐบาล พวกที่จับกุมเป็นแก๊ง ยกพวกตีกัน ทำร้ายร่างกาย

๑ สมจิต วนสุภากรณ์ เมืองหลังความวุ่นวายของเด็กวัยรุ่นในต่างประเทศ

รักโตเงินทองเป็นต้น เมื่อเดือนกันยายน ๒๕๑๑ คดีอุกฉกรรจ์เป็นของเด็กวัยรุ่นถึง ๑๘.๑๘ /

สำหรับประเทศไทยนั้น หากหาความประสพคดีของเด็กรุ่นกำลังเป็นปัญหาที่น่าหนักใจมาก ที่เกี่ยวจะเห็นได้จากข่าวในหนังสือพิมพ์ เช่น "สี่วัยรุ่นรุมทวงเงินปีศาจปลดทรัพย์ผู้โดยสารรถเมย์ อย่างดุอาจ แล้วกระโดดลงจากรถหลบหนีไปได้อย่างฉวยพล" "นักเรียนสันติราษฎร์รุมทำร้ายนักเรียนอานวยศิลป์ ลากลงจากรถเมย์ ขอม เหวง กลางถนน แล้วหนี" "นักเรียนโรงเรียนอาชีวะก่อการวิวาทชกต่อยกันหน้าโรงเรียน รวบรวมคนมาดไประงับเหตุ นักเรียนขว้างปาถ้วยเหล็ก และไม่ถูกรถฝั่งเสียหาย อีกกลุ่มหนึ่งกำลังชกต่อยกันอยู่ข้างถนน วนเวียนคำรวจมาพบมาประจบเหตุ ลงจากรถจับได้ตัวตัวเองหนึ่งคน" "คดีแรกขึ้นศาลเด็กจังหวัดเชียงใหม่เป็นเด็กวัยรุ่น ๕ คน นึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจเชียงใหม่จับในข้อหาปล้นราสองแถวเล็กแล้ว ฆาตกรตาย" "ความสถิติของ สถานีรถไฟและคู่มือรถแต่ละกองกลาง ปรากฏว่าจำนวนของเด็กที่กระทำความผิดบางอย่างน่ากลัว จากจำนวน ๑,๑๓๐ คน ในปี ๒๕๑๖ เป็น ๑,๒๒๐ คน ในปี ๒๕๑๗" "ความสถิติของศูนย์ป้องกันอาชญากรรม กระทรวงมหาดไทย เขาวชนไทยที่ประเทศกัมพูชาทั้งนั้น ส่วนมากอยู่ในวัยรุ่นคืออายุระหว่าง ๑๒ - ๑๘ ปี นึ่งวัยนี้ในประเทศไทยได้กำลังเปลี่ยนแปลงทั้ง ร่างกายและอารมณ์" เด็กวัยนี้จะมี อารมณ์รุนแรง อย่างที่ ว. แสงศักดิ์ โอลด์ กล่าวว่า เป็นวัย "storm and stress" (

ลักษณะการกระทำความผิดของเด็กวัยนี้มีความรุนแรง ทำให้เกิดความเสียหายได้มาก และ นับว่ารุนแรงขึ้นทุกที จากรายงานผลการวิจัยของสภาวิจัยแห่งชาติ ได้กำหนดลักษณะความผิด ของเด็กไว้ ๘ ลักษณะคือ

๑ ยอดของ พิมพ์ไ้ "อนาคต เขาวชน กับอาชญากรรม" สุพรรณ หน้า ๘๖. ๒๕๑๒

๒ พิมพ์ไ้ไทย หน้า ๑. ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๑๓

๓ พิมพ์ไ้ไทย หน้า ๑. ๘ สิงหาคม ๒๕๑๓

๔ เดวิดส์ หน้า ๑ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๑๓

๕ สยามรัฐ หน้า ๔ ๑ กันยายน ๒๕๑๓

๖ สภาวิจัยแห่งชาติ รายงานผลการวิจัยเรื่องสาเหตุแห่งความผิดทางลักษณะใน เด็กเล็กและเขาวชน หน้า ๒.

ในบรรดาสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาทั้งหลายข้างต้น จะเห็นได้ว่าในเรื่องบุคลิกภาพและอารมณ์ เช่น ความต้องการทางจิต และความรู้สึกกังวล เห็นว่าเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้เกิดกับรูนีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาขึ้นได้ ทั้งนี้เพราะสาเหตุดังกล่าวเป็นผลต่อพฤติกรรมของเด็กกับรูนีมาก ความหมายของบุคลิกภาพที่ว่า พฤติกรรมทุกอย่างของมนุษย์ย่อมมีจุดมุ่งหมาย และจุดมุ่งหมายของพฤติกรรมแต่ละอย่างนั้น ก็เพื่อสนองความต้องการของบุคคล ความต้องการในขั้นนี้หมายถึงภาวะที่เครียดหรือขาดสมดุลย์ซึ่งเกิดมาจากการขัดแย้งระหว่างประสบการณ์ของประสาทสัมผัสและกวีวะภายใน (Significant sensory and visceral experience) กับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนที่อยู่ในจิตสำนึก (Conscious self - concept) ไม่เกิดความตึงเครียดหรือขาดสมดุลย์ ก็จำเป็นที่บุคคลนั้นจะต้องประกอบกิจกรรมเพื่อนอนคลายความตึงเครียด และเพื่อให้ได้หันกลับสู่สมดุลย์ภาพเช่นเดิม กิจกรรมนั้นอาจแสดงออกมาให้คนอื่นเห็นหรืออาจเป็นความรู้สึกลึกซึ้งที่บุคคลผู้นั้นมองไม่เห็นก็ได้

✓ ความต้องการพื้นฐานของบุคคลนั้นมิได้อยู่ของประเภทใด ความต้องการทางกาย (Physiological needs) และความต้องการทางจิต (Psychological needs) ความต้องการทางกายนั้นได้แก่ ความหิว ความกระหาย การพักผ่อน การสัมผัส ฯลฯ ส่วนความต้องการทางจิตนั้นได้แก่ ความต้องการความรัก (Affection) ความเต็มใจ (achievement) การเป็นที่ยอมรับนับถือของสังคม (Social appreciation) ความต้องการอิสรภาพ (Independence) ความต้องการไม่ตรีสัมพันธ์ (Affiliation) ต้องการการยอมรับนับถือ (Prominence seeking)

✓ เพื่อความต้องการในทางจิตของบุคคลไปได้รับการตอบสนอง บุคคลจะมีพฤติกรรมต่างๆเป็นทางออก ซึ่งแบ่งออกเป็นหลายประเภทคือ ปฏิริยาอดกลอย (Withdrawal) ^{Pragmatic} ปฏิริยาเพ้อฝัน (Fantasy) ปฏิริยาก้าวร้าว (Aggressive) ^X มุ่งเน้นดีเลา ¹¹ สันติภาพหรือสังคมนามากที่สุด

๑ ละม้ายมาท กรพัตต์ การสำรวจเบื้องต้นเกี่ยวกับความต้องการในทางจิตใจ และปฏิยาธิของเยาวชนไทยและอยู่ในวัยรุน หน้า ๒

๒ Carl R. Roger, Client Center Therapy, P. 510

๓ ละม้ายมาท กรพัตต์ ค.ก. หน้า ๓

ส่วนความวิตกกังวลนั้น หมายถึงความกลัวโดยอาจจะรู้หรือไม่รู้สาเหตุที่แน่นอน เป็นความกลัวในสิ่งที่ไม่มีความแน่นอน แตกต่างจากความกลัวที่ว่า ความกลัวนั้นมีสาเหตุที่แน่ชัดว่ากลัวอะไร เช่น กลัวสัตว์ร้าย เป็นต้น

เมื่อเกิดวัยรุ่นเกิดภาวะวิตกกังวลขึ้น เขาจะแสดงพฤติกรรมความวิตกกังวลโดยประพฤติกเป็น ผาดเถร (Delinquency Behavior) การก้าว (Aggressive Behavior) แข่งขันต่อต้าน (Rebellion) ฝันกลางวัน (Daydreaming)

ตามทฤษฎีความนี้จะเห็นได้ว่าความต้องการทางจิตและความวิตกกังวลน่าจะเกี่ยวพันกัน แต่ให้เด็กวัยรุ่นประพฤติเป็นผาดเถรได้ จึงน่าจะมีความเกี่ยวข้องกัน เด็กวัยรุ่นที่ประพฤติเป็นผาดเถรกับเด็กวัยรุ่นปกติที่มีความต้องการทางจิตและความวิตกกังวลแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายดังนี้คือ

๑. เพื่อทราบว่าเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กบกพร่องกับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน จะมีความต้องการทางจิตและความวิตกกังวลแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

๒. เพื่อทราบว่าความต้องการทางจิตและความวิตกกังวลของเด็กทั้งสองส่วนนี้มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

๓. เพื่อทราบว่าเด็กวัยรุ่นที่กระทำความผิดเป็นกลุ่ม (gang) กับเด็กที่กระทำความผิดโดยลำพัง กับเด็กในโรงเรียน จะมีความต้องการทางจิตและความวิตกกังวลแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

๔. เพื่อทราบว่าเด็กวัยรุ่นแต่ละพวกมีความต้องการทางจิตและความวิตกกังวลชนิดใดมากที่สุด และรองลงมาตามลำดับ

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความสำคัญดังนี้คือ

๑. เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจในสาเหตุที่ทำให้เด็กวัยรุ่นประพฤติผิดเป็นปัญหาของสังคม

¹Ernest R. Hilgard, Introduction to Psychology, P. 671

²Elizabeth B. Hurlock, op.cit. P. 33 ✓

๒. เพื่อเป็นแนวทางที่จะเสนอแนะความคิดเห็นแก่ครู ผู้แนะนำ ผู้บริหาร ปิการมารดา หรือผู้ปกครอง ตลอดจนสถานศึกษาและคุ้มครองเด็กกลาง เพื่อพิจารณาป้องกัน แก้ไข พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กวัยรุ่น

ขอบเขตของการวิจัย

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างได้กำหนดไว้ดังนี้

(๒) เด็กที่อยู่ในสถานศึกษาและคุ้มครองเด็กกลางบางนา จำนวน ๑๒๐ คน โดยแบ่งเป็นสองพวกคือ

- ๑.๑ เด็กที่กระทำผิดเป็นกลุ่ม จำนวน ๒๐ คน
- ๑.๒ เด็กที่กระทำผิดตามคำพิพากษาแล้ว จำนวน ๒๐ คน
๒. เด็กปกติในเด็กนักเรียนในจังหวัด ระนอง จำนวน ๑๐๐ คน
๓. ลักษณะอื่นๆที่กำหนด

๓.๑ เพศ กำหนดเฉพาะเพศชาย เพราะเด็กในสถานศึกษา ๑๒๐ คุ้มครองเด็กกลาง บางนา เป็นเด็กชายทั้งสิ้น

๓.๒ อายุ กำหนดเฉพาะอายุระหว่าง ๑๕ - ๑๘ ปี

งานนิยามศัพท์เฉพาะ

๑. ความต้องการทางจิตในขั้นก่อน
 - ๑.๑ ความต้องการผลสัมฤทธิ์ (Achievement)
 - ๑.๒ ความต้องการไมตรีสัมพันธ์ (Affiliation)
 - ๑.๓ ความต้องการการยอมรับนับถือ (Prominence Seeking)
๒. ความวิตกกังวลและความไม่วิตกกังวลหมายถึงลักษณะการกังวลถึง

ความวิตกกังวล	ความไม่วิตกกังวล
๑. กังวลง่าย ไม่อดทน	๑. สุขุมรอบคอบ หนักใจ
๒. ความอ่อนไหวทางอารมณ์	๒. อารมณ์มั่นคง
๓. ขี้อาย สำนวน	๓. กล้าหาญ เก่งในสังคม
๔. ความกลัว ความกลัว ความเศร้า	๔. ความไว้วางใจ สงบ

ความวิตกกังวล	ความไม่วิตกกังวล
๕. ขากระเป๋ามวินัย ไม่เป็นหลักการ	๕. ขากระเป๋ามวินัย ขาวมูมตนเองได้
๖. มีความกังวลเกรียบก ของกับใจ	๖. ปลดปล่อยความหมาย ว่าเรึง

๓. เด็กวัยรุ่นในที่นี้หมายถึงเด็กชายที่อายุระหว่าง ๑๕ - ๑๘ ปี

๔. เด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง หมายถึงเด็กที่กำพร้าเด็กและเยาวชนที่พาเข้ามาให้อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง บางนา ในระหว่างที่ทำการทดสอบ

๕. เด็กวัยรุ่นในโรงเรียน หมายถึงเด็กวัยรุ่นที่เป็นนักเรียนในโรงเรียนในพระนคร

๖. เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดย John F. Feldhusen กับ John R. Thurston เรื่อง Personality and Adjustment of High and Low Anxious Children

เพ็ญศรี และ เรอริสตัน ได้วิจัยเรื่องบุคลิกภาพและการปรับตัวของเด็กที่มีความวิตกกังวลสูงและต่ำ พวกที่มีความวิตกกังวลสูงเป็นชาย ๑๑ คน หญิง ๒๑ คน พวกที่มีความวิตกกังวลต่ำเป็นชาย ๑๑ คน หญิง ๑๕ คน เขาพบว่าพวกที่มีความวิตกกังวลต่ำมีการปรับตัวทางอารมณ์ ความสัมพันธ์ที่ดีเกี่ยวกับความสามารถและความคิดเกี่ยวกับตัวเองดีกว่าพวกที่มีความวิตกกังวลสูง

นวดเนญ (โกกนเกร) วิเชียรโรช ได้ศึกษาเรื่องกานิยมทางสังคมและบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นไทยกับเด็กวัยรุ่นอเมริกัน พบในทำนองเดียวกันว่า เด็กวัยรุ่นชายไทยที่มีความต้องการผลสัมฤทธิ์สูงจะมีความวิตกกังวลต่ำ ส่วนผู้ที่มีความต้องการผลสัมฤทธิ์ต่ำจะมีความวิตกกังวลสูง (พบ ๔ ใน ๖ องค์ประกอบของความวิตกกังวล) ส่วนเด็กหญิงไทยและเด็กวัยรุ่นอเมริกันไม่พบความสัมพันธ์นี้ และพบว่าเด็กวัยรุ่นชายไทยที่มีความต้องการผลสัมฤทธิ์ต่ำจะมีความต้องการการยอมรับน้อย ส่วนผู้ที่มีความต้องการผลสัมฤทธิ์สูงจะมีความต้องการการยอมรับน้อย

อนึ่ง ยังได้พบว่าเด็กวัยรุ่นไทยมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากที่สุด ในกรณีส่วนตัว ในที่เองและความต้องการการยอมรับน้อยเป็นส่วนใหญ่

¹ John F. Feldhusen, John R. Thurston Personality and Adjustment of high and low anxious children, Journal of Education Research, Vol. 57, PP. 265-267; 1964

² Naunpen (Kosolsreth) Ichiarajote, 'Cross-Cultural Study of Social Values and personality of Thai and American Adolescents' Doctorate Thesis, University of Illinois, 1966

ละบายาศ กรัทธ^๑ ได้วิจัยเรื่องการสำรวจเบื้องต้นเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความ
ต้องการในทางจิตวิทยาและปฏิกิริยาของเยาวชนไทยและเด็กวัยรุ่น โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัย
ได้จัดทำขึ้น โดยตรงข้ามกับของนวลเพ็ญ (โกลดเกร) วิเชียรโชติ กล่าวว่าเด็กวัยรุ่นไทยมี
ความต้องการทางจิตสูงสุดในด้านความต้องการความรักความเอ็นดูจากผู้อื่น ความต้องการอิสระภาพ
เป็นที่สอง ความรู้เกี่ยวกับการกระทำของตนเองเป็นประโยชน์ เป็นที่สาม ความต้องการเป็นผ่าน
หนึ่งของหมู่คณะ เป็นที่สี่ ความต้องการผลดีที่น้อยที่สุด

— อารี นุ่นประสิทธิ์^๒ ได้ศึกษาเปรียบเทียบและหาความ สัมพันธ์ระหว่างความต้องการ
และความวิตกกังวลของเด็กวัยรุ่นที่มีร่างกายพิการและเด็กวัยรุ่นที่มีร่างกายปกติ เปรียบเทียบความต้อ
งการผลดีที่ผู้วิจัยไม่ได้ความ สัมพันธ์กันเท่าไร วิตกกังวลในองค์ประกอบมี ๓ อย่าง ได้แก่ ความวิตกกังวลเกี่ยวกับ
เด็กปกติ และพบว่าเด็กพิการที่มีความต้องการการยอมรับมีจำนวนมากที่จะมีความวิตกกังวล
(ความวิตกกังวลเป็นองค์ประกอบหนึ่งของความวิตกกังวลเท่านั้น) แต่เด็กปกติที่มีความต้อ
งการยอมรับมีน้อยมากจะไม่ได้ความวิตกกังวลใดๆเลย อนึ่งได้พบว่า เด็กปกติที่มีความ
ต้องการไมตรีสัมพันธ์มากแต่ก็ไม่ปรากฏว่ามีความ สัมพันธ์กันระหว่างความต้องการไมตรีสัมพันธ์
กับการเป็นเพื่อนของตนเองได้ ทำตามลัทธิของสังกาศ แต่เด็กพิการมีความ สัมพันธ์กัน

กิสเนว^๓ ได้วิจัยเรื่องความวิตกกังวลในคริสต์ศาสนิกชน (Glueck) พบว่าความ วิตกกังวล
แตกต่างออกเป็นสองพวก คือ พวกที่มีความวิตกกังวลสูงและพวกที่มีความวิตกกังวลต่ำ แล้ววัดความ
วิตกกังวลและไมตรีสัมพันธ์ ผลการค้นคว้าสรุปว่าเด็กปกติที่มีความ วิตกกังวลสูงจะมีความต้อ
งการไมตรีสัมพันธ์สูงกว่า

ตามผลการศึกษาของสามบรรดาตระกูลกลูค (Glueck) พบว่าความ วิตกกังวล

^๑ ใช้นามปากกา กรัทธ ด.ภ. หน้า ๒

^๒ อารี นุ่นประสิทธิ์ "การศึกษาเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการ
และความวิตกกังวลของเด็กวัยรุ่นที่มีร่างกายพิการและเด็กวัยรุ่นที่มีร่างกายปกติ" ปรินทอปใน
ปริญาโท วิทยาลัยวิชาการศึกษา ๒๕๐๐

^๓ Stanley, Kissel "Anxiety, Affiliation and Juvenile
delinquency, Psychological Abstracts, Vol. 41; 1967
แปลจาก นิตยสาร จิตวิทยา ๒๕๐๐

ที่อยู่ในระดับสูงนั้นไม่มากทั้งในเด็กแรกและเด็กธรรมดา แนวทางการทางศรัทธากับความวิตกกังวลให้ต่ำลง และลดภาวะการชักแข็งทางอารมณ์ให้ต่ำลง จะเป็นผลให้ความเป็นแผลเรื้อรังน้อยลงได้ และก็จะอาจจะเป็นผลให้ลดระดับความไม่ปกติทางส่วนบุคคลและทางสังคมลงก็ได้ ความแตกต่างระหว่างเด็กแรกกับเด็กธรรมดา นั้น ไม่แตกต่างกันโดยแท้ในทางลักษณะของปัญหาทางจิต

กิริพร หลิมศิริวงศ์ ได้วิจัยเรื่องปัญหาทางอารมณ์ที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวลในสถานศึกษาและกลุ่มครอบครัวของเด็กกลาง พบว่าส่วนมากเด็กเหล่านี้อยู่กับบิดามารดา แต่สภาพภายในบ้านเกิดความสงบได้ บิดามารดาและวิชาวัดกันน้อยๆ เป็นการถ่ายทอดสุขภาพจิตของเด็กอย่างอ้อมๆ ในแว้งสังเกตสภาพภายในครอบครัว ปรากฏว่าเนื่องจากบิดามารดาของเด็กไม่หาทางระบาย อารมณ์ความรู้สึก และปัญหาการหย่าร้าง การมีสามีหรือภรรยาใหม่ อันเป็นสาเหตุสำคัญให้บิดามารดา ละเล็งไม่มีความห่างเหินกันยิ่งขึ้น นอกจากนี้สภาพจิตใจของบิดามารดาไม่ใคร่มีอารมณ์สุขุมใจสูง เรือว ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองไว้ได้ และระบายสู่เด็กๆ เป็นเหตุให้เด็กต้องรับอารมณ์เสีย ไม่พึงปรารถนาให้เวลา

สมมติฐานในการศึกษา

๑. เด็กวัยรุ่นในสถานศึกษาและกลุ่มครอบครัวเด็กกลางกับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียนน่าจะมี

๑.๑ เด็กวัยรุ่นในสถานศึกษาและกลุ่มครอบครัวเด็กกลางน่าจะมีภาวะการยอมรับ

๑.๒ เด็กวัยรุ่นในสถานศึกษาและกลุ่มครอบครัวเด็กกลางน่าจะมีภาวะกังวลใจ

๑.๓ เด็กวัยรุ่นในสถานศึกษาและกลุ่มครอบครัวเด็กกลางน่าจะมีภาวะการ

๒. เด็กวัยรุ่นที่กระตือรือร้นน่าจะมีภาวะการยอมรับเมื่อเล่นในกรณีศึกษา

กิริพร หลิมศิริวงศ์ "ปัญหาทางอารมณ์ที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวลในสถานศึกษาและกลุ่มครอบครัวเด็กกลาง" วิทยุงานนิพนธ์ปริญญาโท วิทยาลัยวิชาการศึกษา ๒๕๑๑

มากกว่าเด็กวัยรุ่นที่กระทำผิดกับตัวคนเดียว และทั้งสองพวกนี้น่าจะมีความต้องการผลสัมฤทธิ์
เท่าๆกัน

๓. เด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางน่าจะมีภาวะวิกฤตสูงกว่า
เด็กวัยรุ่นในโรงเรียน

✓ whole

บทที่ ๒
วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ ๓ กลุ่มก่อน

๑. กลุ่มตัวอย่างของ เด็กวัยรุ่นในโรงเรียน
๒. กลุ่มตัวอย่างรอง เด็กวัยรุ่นที่ทำนิคมเกี่ยว
๓. กลุ่มตัวอย่างรอง เด็กวัยรุ่นที่ทำนิคมเป็นกลุ่ม

ตาราง ๑ จำนวนกลุ่มตัวอย่างว่าแนกตามอายุ

กลุ่มตัวอย่าง	อายุ - ปี				รวม
	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	
เด็กวัยรุ่นในโรงเรียน	๕	๒๕	๒๐	๑	๕๑
เด็กวัยรุ่นที่ทำนิคมเกี่ยว	๕	๒๕	๒๕	๖	๖๑
เด็กวัยรุ่นที่ทำนิคมเป็นกลุ่ม	๑๕	๑๕	๑๕	๑๐	๕๐
รวม	๒๕	๖๕	๖๐	๑๗	๑๖๗

หมายเหตุ การศึกษาอายุของกลุ่มตัวอย่างข้างต้นจะเก็บเกี่ยวเป็นเดือนๆการศึกษา

๒๕๖๓ อายุ ๑๕ ปี หมายถึงได้สูบบุหรี่ ๑๕ ปี ๖ เดือน ถึง ๑๕ ปี ๖ เดือน ๕ ของเดือน
ถ้าเกินครึ่งถือเป็นหนึ่งเดือน

เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล

ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำหรับรวบรวมข้อมูล ๒ ชุดคือ

๑. แบบสอบถามที่ปรับปรุงมาจาก PVC Scale ของ Hengg (๑๙๖๕)

เป็นแบบสอบถามแสดงถึงความต้องการของผู้ตอบสามด้านคือ ความต้องการผจญภัย

(Achievement) ความต้องการการยอมรับนับถือ (Prominence seeking)

และความต้องการไม่ไร้สัมพันธ (Affiliation) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด ๒๐ ข้อ แต่ละข้อจะมี

อยู่ ๓ ตัวเลือกคือ ก ข ค แต่ละตัวเลือกว่าความต้องการแต่ละด้านดังกล่าวแล้ว

ตัวอย่างแบบสอบถามความพึงพอใจทางจิต

ข้อ ๑. ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อ

ก. ได้อยู่ในกลุ่มเพื่อน ข. ได้ทำงานเสร็จไม่ทันยี่สิบ ค. ได้รับการชมเชย

เมื่อผู้ตอบคำถามรู้สึกว่ามีความสุขเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อนบ้างบางครั้งก็อาจให้คะแนนข้อ ก

๓ คะแนน โดยเขียนอักษร ก ลงในช่อง ๓ และนั่นก็หมายความว่ามีความสุขเมื่อได้ทำงานเสร็จ
ไปเลยก็ให้คะแนนข้อ ข ๒ คะแนน โดยเขียนอักษร ข ลงในช่อง ๒ และถ้ารู้สึกไม่สุขทุก
ครั้งที่ได้รับการชมเชย ก็อาจให้คะแนนข้อ ค ๔ คะแนน โดยเขียนอักษร ค ลงในช่อง ๔

การตอบจึงเป็นดังนี้

ข้อ	ข้อที่ ๑	ข้อที่ ๒	ข้อที่ ๓	ข้อที่ ๔	ข้อที่ ๕
๑		๒	๓		๔
๒					

๒. แบบสอบถามได้รับปรุงรจากแบบสอบถามของเกอโรด (Gottlieb, 1962) ซึ่งใช้วัดลักษณะทางบุคลิกภาพโดยมีองค์ประกอบต่างๆ ๑๔ อย่าง ซึ่งได้เลือกเอาเฉพาะองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลมา ๖ องค์ประกอบไว้

๑. ความถึงเครียด และของคัมภีร์

๒. ความตื่นตัวทางประสาท

๓. ความกลัว ความกลัว ความเศร้า

๔. ซากะระเบียบวินัย ไม่ให้หลักการ ปล่อยให้ละเลย

๕. ความอาว ความสำรวม

๖. ความอ่อนไหวทางอารมณ์

เมื่อเลือกคำถามออกมาได้แล้วก็จัดลำดับที่ละก็ไปทุกองค์ประกอบด้วยวิธี Factor

sampling เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ตอบเอาใจความเรื่องอะไร

ตัวอย่างแบบสอบถามความวิตกกังวล

ข้อ ๑. เธอสามารถทำงานได้ก็อย่างเดิมหรือไม่ถ้ามีนกอย่่าการทำงานของเธออยู่

ก. ได้

ข. บางที

ค. ไม่ได้

เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจคำถามแล้ว ก็เลือกตอบข้อที่ตรงกับความรู้สึกจริงของตัวเอง เช่น ถ้าทำไม่ได้ก็ตอบข้อ ก. โดยเขียนเครื่องหมายกากบาทลงในกรอกคำตอบ ดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค
๑.			X
๒.			

หลักเกณฑ์ในการแปลคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามความวิตกกังวล

คะแนนสูง	คะแนนต่ำ
๑. ความตั้งใจเกร็งและชองกับใจ	๑. ปวดแขนขา รามรื้อ
๒. หันเห่ง่าย ไม่อดทน	๒. รู้สึกรอบคอบ นิ่ง
๓. ความกลัว ความกลัว ความเกรง	๓. เร็วขึ้น สงบ
๔. มีระเบียบวินัย ความดูแลตัวเองได้	๔. ขาดระเบียบวินัย ไม่มีความเคารพ
๕. ถอดหาญ เห็นในสิ่งดี	๕. ขี้อาย ขำแวม
๖. ความมั่นคงทางอารมณ์	๖. ความอ่อนไหวทางอารมณ์

ก. วงศ์ประกอบที่ได้คะแนนสูง หมายถึงมีความวิตกกังวลมากได้แก่

๑. ความตั้งใจเกร็งและชองกับใจ ถ้าได้คะแนนสูงหมายถึงมีความตั้งใจเกร็งและชองกับใจมาก ถ้าได้คะแนนต่ำหมายถึงมีความตั้งใจเกร็งและชองกับใจน้อย คือปวดแขนขา รามรื้อ (๕₄)

๒. รู้สึกที่หันเห่ง่าย ไม่อดทน ถ้าได้คะแนนสูงหมายถึงมีความหันเห่ง่าย ไม่อดทน ถ้าได้คะแนนต่ำหมายถึงมีความหันเห่ง่าย ไม่อดทน คือมีความสุขรอบคอบ นิ่ง (D)

๓. ความกลัว ความกลัว ความเกรง ถ้าได้คะแนนสูงหมายถึงมีความกลัว

ความกลัว การเขินอาย ถ้าไต่คะแนนหมายถึงมีความกลัว ความกลัว ความเขินอาย
คือความเขินอาย สงบ (๐)

ฉะนั้น ในการคาถาสหัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของความวิตกกังวลกับหัวแปรชว
ถ้าคาถาสหัมพันธ์เป็นลวกก็หมายถึงว่าหัวแปรชวนั้นไม่สัมพันธ์กับองค์ประกอบของความวิตกกังวล

๑. องค์ประกอบที่ไต่คะแนนหมายถึงความวิตกกังวล ก. ก. ก. ก.

๑. ซากะเปียบวินัย ใจพิถีพิถัน ถ้าไต่คะแนนหมายถึงเป็นลักษณะเป็นวินัย
ไม่พิถีพิถัน ถ้าไต่คะแนนสูง หมายถึงเป็นวินัย พึงพิถีพิถัน (๑๓)

๒. ความอาย ความเขินอาย ถ้าไต่คะแนนหมายถึงมีความอาย ความเขินอาย
ถ้าไต่คะแนนสูง หมายถึงเป็นคนกล้า เก่งในสังคม (๑๔)

๓. ความอดทนทางอารมณ์ ถ้าไต่คะแนนหมายถึงมีความอดทนทางอารมณ์
ถ้าไต่คะแนนสูง หมายถึงมีความอดทน (๑๕)

ฉะนั้น ในการคาถาสหัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของความวิตกกังวลกับหัวแปรชว
ถ้าคาถาสหัมพันธ์เป็นลวกก็หมายถึงว่าหัวแปรชวนั้นไม่สัมพันธ์กับองค์ประกอบของความวิตกกังวล
การสร้างแบบสอบถาม

ผู้เขียนได้ใช้เวลาแบบสอบถามที่อารี นุสประสิทธิ์ ปรับปรุงจากแบบสอบถามฉบับที่แปล
มาจากของอีกลี และของอ.ท. เทล เมื่อไปใช้ใช้ในการศึกษาเปรียบเทียบและ ความสัมพันธ์ระ
หว่างความวิตกกังวลกับความวิตกกังวลของนักเรียนที่มีร่างกายพิการและนักเรียนที่มีร่างกาย
ปกติ บทความที่อารี นุสประสิทธิ์ ปรับปรุงมานั้น ยังจัดองค์ประกอบของความวิตกกังวลแต่ละองค์
ประกอบอยู่รวมกัน ผู้เขียนจึงได้แยกแยะใหม่โดยวิธี Mendon's same line,
เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเข้าใจผิดในเรื่องอะไร

วิธีรวบรวมข้อมูล

ใช้แบบสอบถามสองชุดถึงกล่าวแล้วไปสอบถาม กับวิงด์มัทธเป็นรายบุคคล

การจัดกระทำกับข้อมูล

๑. แยกคะแนนของนักเรียนในโรงเรียน และนักเรียนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับ
กระทำความผิดเป็นกลุ่ม จำแนกตามความวิตกกังวลและ ความวิตกกังวลแต่ละองค์ประกอบ

๒. เปรียบเทียบความถี่ของการแต่ละด้านและความวิถกถึงวัดแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

๒.๑ เปรียบเทียบความถี่ของการแต่ละด้านและความวิถกถึงวัดแต่ละองค์ประกอบ ระหว่างเด็กวัยรุ่นในโรงเรียนกับเด็กวัยรุ่นที่ทำควาวิถกถึงวัดแบบเดี่ยว เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนกับเด็กวัยรุ่นที่ทำควาวิถกถึงวัดเป็นกลุ่ม และระหว่างเด็กวัยรุ่นที่ทำควาวิถกถึงวัดแบบเดี่ยวกับเด็กวัยรุ่นที่ทำควาวิถกถึงวัดเป็นกลุ่ม

๒.๒ เปรียบเทียบความถี่ของการแต่ละด้าน และความวิถกถึงวัดแต่ละองค์ประกอบ ของเด็กวัยรุ่นแต่ละเพศ

๓. หากความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการแต่ละด้านกับความวิถกถึงวัดแต่ละองค์ประกอบ ของเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน เด็กวัยรุ่นที่ทำควาวิถกถึงวัดแบบเดี่ยว เด็กวัยรุ่นที่ทำควาวิถกถึงวัดเป็นกลุ่ม และระหว่างสองเพศ

๔. หากความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการแต่ละด้านของเด็กวัยรุ่นแต่ละเพศ กับ เด็กวัยรุ่นในโรงเรียน และเด็กวัยรุ่นในสถานีวิวิและคุ้มครองเด็กกลางทั้งสอง เพศ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์ และทดสอบค่าสถิติ ดังนี้

๑. ตารางเฉลี่ยของกะแนม (Means)

๒. ทหาความแปรปรวน (S^2)

๓. ททดสอบควาแตกต่างของรายวลัย โดยใช้ Analysis of Variance

และ t - test

๔. ทค่าสหสัมพันธ์ (r)

๕. ใช้ F - test ททดสอบควาแตกต่างของควาแปรปรวนของควาวิถกถึงวัด และความถี่ของการทางจิต ในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม เมื่อพบควาแตกต่างแล้วจึงใช้

q - Statistic ททดสอบควาแตกต่างของกะแนมเฉลี่ย

บทที่ ๓

หลักการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

X	= คะแนนดิบ (Raw Score)
N	= จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง
ΣX	= ผลบวกของคะแนน X ทั้งหมด
ΣY	= ผลบวกของคะแนน Y ทั้งหมด
$\bar{X}$	= ค่าเฉลี่ยของคะแนน (Mean)
ΣX^2	= ผลรวมของคะแนน X แต่ละตัวยกกำลังสอง
ΣY^2	= ผลรวมของคะแนน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
S^2	= ค่าความแปรปรวน (Variance)
ΣXY	= ผลรวมของผลคูณของคะแนน X กับคะแนน Y ทั้งหมด
$S.S. X_1 - X_2$	= ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานระหว่างคะแนนสองค่า
F	= ค่าความแตกต่างของรายเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างสามกลุ่มขึ้นไป
t	= ค่าความแตกต่างของรายเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม
r	= ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient)
α	= ค่าที่นัยสำคัญทางสถิติระดับเชื่อมั่น .๐๑ ($P < .01$)
α	= ค่าที่นัยสำคัญทางสถิติระดับเชื่อมั่น .๐๕ ($P < .05$)

ผลการวิเคราะห์หาค่า

๑. การหาความแตกต่างระหว่างความถี่ของการลงจิต

ตาราง ๒ แสดงค่าความถี่ และการหาความถี่ของการลงจิตระหว่างเด็กวัยรุ่นที่ทำสมาธิกับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน

ความถี่	N	เด็กในโรงเรียน		เด็กทำสมาธิ		t
		$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
ผลสัมฤทธิ์	๒๐	๓๔.๖๖ (๓๕.๖๖)	๑๘.๔๘	๓๖.๕๐ (๓๖.๕๐)	๒๕.๕๐	๕.๗๙**
การยอมรับนับถือ	๒๐	๒๔.๐๐ (๒๔.๐๐)	๒๐.๖๐	๒๓.๕๐ (๒๓.๕๐)	๒๕.๕๐	๐.๓๑
ไม่รู้สึกสนใจ	๒๐	๓๖.๐๐ (๓๖.๐๐)	๒๕.๕๐	๓๖.๕๐ (๓๖.๕๐)	๒๕.๕๐	๐.๓๑**

** F < .๐๑

ตาราง ๒ แสดงให้เห็นว่า

๑. เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากกว่าเด็กวัยรุ่นที่ทำสมาธิ

(t = 5.79, p < .๐๑)

๒. เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความต้องการไม่รู้สึกสนใจมากกว่าเด็กวัยรุ่นที่ทำสมาธิ

(t = 6.28, p < .๐๑)

นอกจากนี้ยังพบว่าความแตกต่างระหว่างเด็กวัยรุ่นในโรงเรียนกับเด็กวัยรุ่นที่ทำสมาธิ

ในการหาความถี่ของการยอมรับนับถือ

ตาราง ๓ แสดงค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการหางยี่หวางเด็กวัยรุ่นที่
ทำผิดเป็นกลุ่มกับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน

ความถี่	N	เด็กในโรงเรียน		เด็กทำผิดเป็นกลุ่ม		t
		$\bar{X}$	σ^2	$\bar{X}$	σ^2	
ผลสัมฤทธิ์	๒๐	๔๔.๖๖	๓๗.๖๖	๔๖.๓๐	๖๐๖.๔๖	๒.๖๘ **
การยอมรับนับถือ	๒๐	๒๔.๐๓	๒๐.๖๐	๒๔.๕๐	๕๗.๗๖	๐.๐๔
ไม่ยอมรับนับถือ	๒๐	๔๖.๖๐	๒๖.๔๔	๒๖.๖๐	๒๖.๖๖	๒.๔๐ **

** $F < .01$

ตาราง ๓ แสดงให้เห็นว่า

๑. เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความถี่ของการทำผิดมากกว่าเด็กวัยรุ่นที่ทำผิดเป็นกลุ่ม
($t = 2.85, F < .01$)

๒. เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความถี่ของการไม่ยอมรับนับถือมากกว่าเด็กวัยรุ่นที่ทำผิด
เป็นกลุ่ม ($t = 6.50, F < .01$)

นอกจากนี้ยังพบความแตกต่างระหว่างเด็กวัยรุ่นในโรงเรียนกับเด็กวัยรุ่นที่ทำผิดเป็นกลุ่ม
ในเรื่องความถี่ของการยอมรับนับถือ

๐

ตาราง ๔ แสดงค่าความแตกต่างของความถี่ของการวางใจของเกษตรกรที่ทำนา
เกี่ยวกับเกษตรกรที่ทำนาเป็นกลุ่ม

ความต้องการ	N	เกษตรกรที่ทำนา		เกษตรกรที่ทำนาเป็นกลุ่ม		t
		$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
ผลสัมฤทธิ์	๒๐	๒๘.๘๘	๕๖.๕๐	๓๖.๓๐	๖๐๑.๘๑	๑.๖๔
การยอมรับนับถือ	๒๐	๕๓.๕๐	๕๘.๖๐	๖๓.๔๐	๕๖.๖๓	๐.๖๘
ใบศรีสัมพันธ์	๒๐	๖๑.๖๓	๖๖.๘๘	๖๖.๖๐	๖๖.๖๖	๐.๐๖

ตาราง ๕ แสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่ทำนาเกี่ยวกับเกษตรกรที่ทำนาเป็นกลุ่ม
มีความต้องการผลสัมฤทธิ์ การยอมรับนับถือ และไมตรีสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๕ ค่า " F " เปรียบเทียบความต้องการทางจิตของเด็กรุ่นในโรงเรียน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Between mean	๓๕๖๓.๕๓	๒	๑๗๘๑.๗๖	๓๖.๕๐**
Within group	๕๓๑๕.๐๘	๑๓๓	๔๐.๘๖	
Total	๑๓,๘๗๘.๖๕	๑๓๕		

** P < .01

ตาราง ๖ เปรียบเทียบความต้องการทางจิตของเด็กรุ่นในโรงเรียน

ความต้องการ		การยอมรับนับถือ	ไมตรีสัมพันธ์	ผลสัมฤทธิ์
	$\bar{X}$	๖๔.๐๓	๖๖.๑๐	๖๕.๖๖
การยอมรับนับถือ	๖๔.๐๓	—	๓.๐๓**	๑๑.๖๖**
ไมตรีสัมพันธ์	๖๖.๑๐		—	๔.๔๖**
ผลสัมฤทธิ์	๖๕.๖๖			—

r	๒	๓
q .๕๕ (r, ๑๓๓)	๓.๖๔	๔.๑๒
$\sqrt{MS_{error} / n}$ q .๕๕ (r, ๑๓๓)	๓.๘๐๔๘	๓.๕๓๔๕

** P < .01

จากตาราง ๕ ผลการทดสอบพบว่า ผลการเปรียบเทียบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ซึ่งแสดงว่าเด็กรุ่นในโรงเรียนมีความต้องการทางจิตแต่ละชนิดไม่เท่ากัน เมื่อเปรียบเทียบตามตาราง ๖ จึงปรากฏว่า เด็กรุ่นในโรงเรียนมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากกว่าความต้องการไมตรีสัมพันธ์และความต้องการการยอมรับนับถือ และยังมีความต้องการไมตรีสัมพันธ์มากกว่าความต้องการการยอมรับนับถืออีกด้วยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๙ %

ตาราง ๑ ค่า "F" เปรียบเทียบความถี่ของการทางจิตของแก้วยุทธ์ทำนิพนธ์เดี่ยว

Source of Variation	SS	df	MS	F
Between mean	๒๐๖๐.๕๖	11	๑๐๓๐.๔๔	๑๖.๑๐ **
Within group	๑๐,๕๒๖.๓๓	๑๐๕๑	๖๑.๑๖	
Total	๑๒,๕๘๖.๘๙			

** P < .01

ตาราง ๔ การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความสามารถทางจิตของแก้วยุทธ์ทำนิพนธ์เดี่ยว

ความต้องการ		ไนทรีส์ตันท์	การยอมรับนับถือ	ผลสัมฤทธิ์
	$\bar{X}$	๖๑.๖๓	๖๓.๕๐	๖๔.๔๔
ไนทรีส์ตันท์	๖๑.๖๓	- -	๑.๘๗	๖.๘๘ *
การยอมรับนับถือ	๖๓.๕๐		----	๕.๘๘ **
ผลสัมฤทธิ์	๖๔.๔๔			---
	r		๒	๓
	$q_{.๙๙} (r, ๑๐๕๑)$		๓.๖๔	๔.๗๑
$\sqrt{MS_{error} / \tilde{n}}$	$q_{.๙๙} (r, ๑๐๕๑)$		๓.๖๔๖๔	๔.๗๑๖๖

** P < .01

จากตาราง ๑ ผลการทดสอบความแปรปรวนทางจิตอย่างหนึ่งที่สำคัญทางจิตที่ระกัมความ
เมื่อชั้น .๐๑ จึงแสดงว่าแก้วยุทธ์ทำนิพนธ์เดี่ยวมีความถี่ของการทางจิตแต่ละขงไม่เท่ากัน เมื่อ
เปรียบเทียบตาราง ๔ จะปรากฏว่าแก้วยุทธ์ทำนิพนธ์เดี่ยวมีความถี่ของการผลสัมฤทธิ์มากกว่า
การยอมรับนับถือและไนทรีส์ตันท์ แต่มีความถี่ของการยอมรับนับถือและไนทรีส์ตันท์ไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๙ ค่า "F" : เปรียบเทียบความถี่ของการทางจิตของเด็กวัยรุ่นที่ทำผิดเป็นกลุ่ม

Source of Variation	SS	df	MS	F
Between mean	๓๐๘๒.๙๐	๒	๑๕๔๑.๔๐	๒๐.๘๐ **
Within group	๑๓.๑๖๖.๘๐	๑๗๗	๗๔.๖๐	
Total	๑๖,๑๔๘.๗๐	๑๗๙		

P < .01

ตาราง ๑๐ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความถี่ของการทางจิตของเด็กรุ่นที่ทำผิดเป็นกลุ่ม

ความถี่ของการ	ไมตรีสัมพันธ์	การยอมรับนับถือ	ผลสัมฤทธิ์	
	$\bar{X}$	๖๖.๖๐	๖๓.๔๐	๗๑.๑๓
ไมตรีสัมพันธ์	๖๑.๖๐	...	๕.๓๐	๕.๕๐ ⁺
การยอมรับนับถือ	๖๓.๔๐	...	...	๗.๒๓ ⁺
ผลสัมฤทธิ์	๗๑.๑๓	...	...	...
	r	๒	๓	
	q .๔๔ (r, ๑๗๗)	๓ ๖๔	๔.๗๖	
$\sqrt{MS_{error} / \tilde{n}}$	q .๔๔ (r, ๑๗๗)	๔.๐๕๘๖	๔.๔๕๓๗	

** P < .01

จากตาราง ๙ ผลการทดสอบความแปรปรวนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑ จึงแสดงว่าเด็กวัยรุ่นที่ทำผิดเป็นกลุ่มมีความถี่ของการทางจิตแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบตามตาราง ๑๐ จึงปรากฏว่า เด็กวัยรุ่นที่ทำผิดเป็นกลุ่มมีความถี่ของการผลสัมฤทธิ์มากกว่าการยอมรับนับถือและไมตรีสัมพันธ์ แต่ความถี่ของการยอมรับนับถือและไมตรีสัมพันธ์ ไม่แตกต่างกัน

๒. ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการทวารจิตของเด็กวัยเริ่ม ๓ ประเภท
 ตาราง ๑๑ กำลังประสิทธิผลสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการทวารจิตของเด็ก
 วัยเริ่มไปโรงเรียน

ความถี่ของการ	ผลสัมฤทธิ์	การยอมรับนับถือ	ไมตรีสัมพันธ์
ผลสัมฤทธิ์	—	.๕๖๑**	.๖๑๐
การยอมรับนับถือ	—	—	.๖๔๖
ไมตรีสัมพันธ์	—	—	—

** P < .01

ตาราง ๑๑ แสดงให้เห็นว่า ความถี่ของการแสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสมต่าง ระหว่าง
 การยอมรับนับถือ และไมตรีสัมพันธ์ ก็มี ถ้าความถี่ของการแสดง พฤติกรรมไม่เหมาะสม
 นับถือและไมตรีสัมพันธ์ก็น่า. ถ้าความถี่ของการแสดง พฤติกรรมน้อย ความถี่ของการยอมรับ
 นับถือและไมตรีสัมพันธ์ก็น้อย

นอกจากนี้ ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างความถี่ของการ
 การยอมรับนับถือกับไมตรีสัมพันธ์

ตาราง ๑๖ การสัมพันธ์กันระหว่างความถี่ของการวางไข่ของไก่ตัวผู้
ที่ทำความถี่เกินกว่า

ความถี่	ผลสัมฤทธิ์	การยอมรับนับถือ	ไรต์สัมพันธ์
ผลสัมฤทธิ์	—	.๘๐๓**	.๖๔๔
การยอมรับนับถือ		—	.๓๖๖**
ไรต์สัมพันธ์			—

**P < .01

ตาราง ๑๗ แสดงให้เห็นว่า

๑. ความถี่ของการวางไข่มีความสัมพันธ์ทางตรงกับการยอมรับนับถือ กล่าวคือ ถ้าความถี่ของการวางไข่มาก ความถี่ของการยอมรับนับถือก็มากด้วย ถ้าความถี่ของการวางไข่น้อย ความถี่ของการยอมรับนับถือก็น้อย

๒. การยอมรับนับถือมีความสัมพันธ์ทางตรงกับไรต์สัมพันธ์ กล่าวคือ ถ้าความถี่ของการยอมรับนับถือมาก ก็จะมีค่าความถี่ของไรต์สัมพันธ์มากด้วย ถ้าความถี่ของการยอมรับนับถือก็น้อย ความถี่ของไรต์สัมพันธ์ก็น้อยด้วย

นอกจากนี้ยังพบว่าความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างความถี่ของการวางไข่กับไรต์สัมพันธ์

ตาราง ๑๓ กำกับประสิทธิภาพสัมพัทธ์ระหว่างความถี่ของการทางจิตของแก้ภัยรู่
ที่ทำเป็นกลุ่ม

ความถี่	ผลสัมฤทธิ์	การยอมรับนับถือ	ไมตรีสัมพันธ์
ผลสัมฤทธิ์	---	๑๙๒	๑๕๔
การยอมรับนับถือ	---	---	๑๐๗
ไมตรีสัมพันธ์	---	---	---

ตาราง ๑๔ แสดงให้เห็นว่า ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ระหว่างความถี่ของการทำกิจหนึ่งเดียว

๓. การหาความแตกต่างระหว่างความวิตกกังวล

ตาราง ๑๘ แสดงค่าความแตกต่างของความวิตกกังวลระหว่างเด็กวัยรุ่นที่
ทำผิดกับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน

ความวิตกกังวล	N	เด็กในโรงเรียน		เด็กทำผิดคนเดียว		t
		$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
ตั้งเครียด - ปล่อยวางง่าย	๒๐	๕.๕๐	๔.๑๒	๕.๐๘	๒.๘๙	๑.๘๖
กินคนเดียว - สุขุมรอบคอบ	๒๐	๑๐.๑๓	๕.๒๐	๕.๘๙	๕.๑๓	๐.๖๐
กลัว กลัว เกร - เชื่อมั่น สงบ	๒๐	๑๑.๑๖	๔.๖๑	๕.๕๑	๕.๓๓	๔.๕๖
ระแวงระแวง - ระเบียบวินัย	๒๐	๑๑.๑๖	๓.๘๘	๑๒.๑๑	๔.๑๘	๑.๕๘
อาสารวม - กล้าหาญ	๒๐	๕.๕๓	๔.๕๘	๕.๖๘	๓.๕๘	๑๖ ⁺
อารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์มั่นคง	๒๐	๕.๖๐	๓.๖๑	๕.๕๐	๔.๖๕	๕.๑๕ ⁺

** $P < .01$, * $P < .05$

ตาราง ๑๘ แสดงให้เห็นว่า

๑. เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความกลัว ความเขินอาย ความเกรง มากกว่าเด็กวัยรุ่นที่ทำผิด
คนเดียว ($t = 4.06$, $P < .01$) เป็นลักษณะหนึ่งที่แสดงว่าเด็กในโรงเรียนมีความวิตกกังวล
ส่วนเด็กวัยรุ่นที่ทำผิดคนเดียว กลับมีความเชื่อมั่น เกร สงบ

๒. เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความอาย ความสำราญ มากกว่าเด็กวัยรุ่นที่ทำผิดคนเดียว
($t = 2.36$, $P < .05$) พบว่าความวิตกกังวลที่แสดงออกใน
ลักษณะนี้มากกว่า ส่วนเด็กวัยรุ่นที่ทำผิดคนเดียวกลับมีความกล้าหาญ เก่งในสังคมมากกว่า
จึงเป็นลักษณะของเยาวชนไม่วิตกกังวล

๓. เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความมั่นใจมากกว่าเด็กวัยรุ่นที่ทำผิดคนเดียว ($t = 2.05$,
 $P < .05$) ซึ่งเป็นลักษณะของความไม่วิตกกังวล ในบางกรณีบ้างแล้ววัยรุ่นที่ทำผิดคนเดียว
กลับให้ฝ่ายที่มีความวิตกกังวลมากกว่า

นอกจากนี้ยังพบว่าองค์ประกอบอื่นๆมีความแตกต่างกัน

ตาราง ๖๕ แสดงค่าความแตกต่างของค่าความวิตกกังวล ระหว่างเด็กวัยรุ่นที่ทำฝึกเป็นกลุ่มกับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน

ความวิตกกังวล	N	เด็กในโรงเรียน		เด็กทำฝึกกลุ่ม		t
		$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
ถึงเครียด ปวดทางสบาย	๒๐	๕.๖๐	๘.๒๒	๕.๓๖	๓.๖๔	๑.๓๙
ตื่นง่าย สูดรอบกอบ	๒๐	๑๐.๑๓	๕.๒๐	๙.๕๕	๓.๕๔	๑.๖๐
กลัว กลัว เกร้า เว้นั้น สงบ	๒๐	๑๑.๑๖	๘.๖๑	๙.๓๕	๖.๔๐	๔.๕๐**
ขาดระเบียบวินัย มีระเบียบวินัย	๒๐	๑๑.๑๖	๓.๕๔	๑๑.๑๔	๓.๕๔	๑.๕๔
วาย สำนวน กล้าหาญ	๒๐	๕.๖๓	๘.๕๔	๖.๓๕	๔.๕๔	๓.๕๐**
อารมณ์อ่อนไหว อารมณ์มั่นคง	๒๐	๕.๖๐	๓.๖๑	๕.๖๐	๖.๕๔	๑.๖๔

** $P < .01$

ตาราง ๖๕ แสดงให้เห็นว่า

๑. เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความกลัว ความกลัว ความเกร้า มากกว่าเด็กวัยรุ่นที่ทำฝึกเป็นกลุ่ม ($t = 4.20, P < .01$)

๒. เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความว้าวและความสำรวมมากกว่าเด็กวัยรุ่นที่ทำฝึกเป็นกลุ่ม ($t = 3.80, P < .01$)

ทั้งสองข้อแสดงว่าเด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความวิตกกังวลในวงกว้างสองข้อมากกว่าเด็กวัยรุ่นที่ทำฝึกเป็นกลุ่ม

นอกจากนี้พบว่าองค์ประกอบอื่นๆ มีความแตกต่างกัน

ตาราง ๑๖ แสดงค่าความแตกต่างของความวิตกกังวลของ เด็ก วัชรุณที่ทำนิเทศเกี่ยวกับเด็กวัยรู้เท่าทันภัยเป็นกลุ่ม

ความวิตกกังวล	N	เด็กทำนิเทศเดี่ยว		เด็กทำนิเทศกลุ่ม		t
		$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
สิ่งเร้า - ป้ายตามสาย	๒๐	๔.๐๘	๖.๕๕	๔.๓๖	๖.๖	๐.๕๖
ต้นไม้ - ต้นกล้วย	๒๐	๔.๐๘	๕.๖๖	๔.๖๕	๓.๕๕	๐.๖๕
กิ้งกือ - แมลง - แมลง	๒๐	๔.๕๖	๕.๓๓	๔.๕๕	๖.๕๖	๐.๓๖
ขากระเปาะ - กระเปาะ	๒๐	๖.๖๖	๖.๖๖	๖.๖๖	๖.๖๖	๐.๖๖
วายุ - วายุ	๒๐	๔.๖๖	๓.๕๕	๔.๖๖	๕.๖๖	๐.๖๖
อารมณ์ - อารมณ์	๒๐	๔.๕๖	๕.๖๖	๔.๖๖	๕.๖๖	๐.๖๖

ตาราง ๑๖ แสดงให้เห็นว่าเด็กวัยรู้เท่าทันภัยเกี่ยวกับเด็กวัยรู้เท่าทันภัยเป็นกลุ่มมีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกับ

ตาราง ๑๖ ค่า " F " เปรียบเทียบความวิตกกังวลของ เด็กวัยรุ่นในโรงเรียน (โดยกลับ
คะแนนขององค์ประกอบที่คะแนนน้อยหมายถึงวิตกกังวลมากมาเป็นคะแนนมากมายถึงวิตกกังวลมากแล้ว)

Source of Variation	SS	df	MS	F
Between mean	๖๖๖.๑๓	๕	๑๓๓.๒๒	๓๔.๑๐ **
Within group	๑๒๓๖.๒๗	๓๕๔	๓.๕๑	
Total	๑๙๐๒.๔๐	๓๕๙		

** P < .01

ตาราง ๑๘ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลของ เด็กวัยรุ่นในโรงเรียน

ความวิตกกังวล		Q ₃	Q ₄	D	C	O	H	
		$\bar{X}$	๗.๒๓	๘.๕๐	๑๐.๑๓	๑๐.๔๐	๑๑.๑๖	๑๑.๑๖
ซากระเปียบวินัย	Q ₃	๗.๒๓	—	๒.๒๗ *	๒.๙๐ **	๓.๕๑ *	๓.๙๓ **	๓.๙๓ **
ถึงเกรียก ของกับใจ	Q ₄	๘.๕๐	—	—	๐.๒๓	๐.๕๐	๑.๒๒ **	๑.๒๒ **
ตื่นเตนงาย ไม่อกทน	D	๑๐.๑๓	—	—	—	๐.๖๗	๑.๐๓	๑.๐๓ **
อารมณ์อ่าวไหว	C	๑๐.๔๐	—	—	—	—	๐.๓๖	๐.๓๖
กลัว กลุ่บ เคร้า	O	๑๑.๑๖	—	—	—	—	—	๐.๓๖
วาม ส้ารวม	H	๑๑.๑๖	—	—	—	—	—	—

	r	๒	๓	๔	๕
q.๔๔ (r, ๓๕๔)		๓.๖๔	๔.๑๒	๔.๔๐	๔.๖๐
q.๔๔ (r, ๓๕๔)		๐.๔๓๓	๐.๕๔๘	๑.๐๕๖	๑.๑๐๔

√

MS_{error} / ñ

** P < .01

จากตาราง ๑๗ ผลการทดสอบความแปรปรวนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .๐๑ ซึ่งบ่งชี้ว่า เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความวิตกกังวลในองค์ประกอบต่างๆไม่เท่ากัน
เพื่อหาความแตกต่างขององค์ประกอบทั้ง ๖ ตามตาราง ๑๘ แล้ว ก็พบแต่เพียง ๒ องค์ประกอบ

ที่น้อยกว่าองค์ประกอบอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญ คือ การขาดระเบียบวินัยน้อยกว่าองค์ประกอบอื่นๆ ทั้งสิ้น ส่วนความพึงเครียด ซ้ำกับใจ น้อยกว่าองค์ประกอบอื่นเพียง ๒ องค์ประกอบคือ น้อยกว่าความอดาย ความสํารวม และความกลัว ความกลัว ความเศร้า นอกนั้นไม่ปรากฏว่าแตกต่างที่จริง หมายความว่าองค์ประกอบทั้ง ๕ แบ่งได้เป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มแรก มี ๔ องค์ประกอบคือ ความอดาย สํารวม, ความกลัว ความกลัว ความเศร้า, ความอ่อนไหวทางอารมณ์, ความเห็นแก่ตนง่าย ไม่อดทน, จึงไม่ปรารถนาความวิถกกิจอะไรๆ กัน และกล่าวได้ว่าสูงกว่าองค์ประกอบ ๒ ประการหลัง คือ ความพึงเครียด ซ้ำกับใจ และการขาดระเบียบวินัย จึงแยกออกได้ชัดเจนเป็นอีกกลุ่มหนึ่ง

ตาราง ๑๙ ค่า "F" เปรียบเทียบความวิตกกังวลของเกษตรกรในสถานที่ไร่และ
ทุ่งรอนใต้กลางทั้งสองพวกรวมกัน (กลีบกะแพนขององุ่นประกอบด้วยแผนผังหมายความว่า
วิตกกังวลมากมาเป็นกะแพนมากหมายความว่าวิตกกังวลมากแล้ว)

Source of Variation	SS	df	MS	F
Between mean	๔๔๔.๒๔	๕	๘๘.๘๔	๒๔.๓๔
Within group	๕๕๓๖.๕๕	๓๖๔	๑๕.๒๑	
Total	๖๐๐๐.๗๙	๓๖๙		

* $P < .01$

ตาราง ๒๐ เปรียบเทียบกะแพนเฉลี่ยของความวิตกกังวลของเกษตรกรในสถานที่ไร่
และทุ่งรอนใต้กลางทั้งสองพวกรวมกัน

ความวิตกกังวล			3	๑ ₁	0	D	H	C
		$\bar{X}$	๓.๔๔	๔.๕๐	๕.๕๓	๕.๕๖	๑๐.๖๑	๑๑.๖๕
ชากระเปาะไม้	๓	๓.๔๔	—	๐.๕๖	๑.๕๕*	๑.๕๕*	๒.๕๓*	๓.๕๖*
กิ่งกล้วย ของแม่ไร่	๑ ₄	๔.๕๐		—	๑.๐๓**	๑.๕๖*	๑.๕๖*	๒.๕๕*
กล้วย กลุ่ม เหว	0	๕.๕๓			—	๐.๓๔	๐.๓๓	๑.๕๖*
ต้นกล้วย ไร่กลาง	D	๕.๕๖				—	๐.๓๔	๑.๕๕*
อายุ สำหรับ	H	๑๐.๖๑					—	๑.๐๔*
อารมณ์อ่อนไหว	C	๑๑.๖๕						—

	r	๒	๓	๔	๕	๖
q .๕๕ (r, ๓๖๔)		๓.๖๔	๔.๖๑	๕.๕๖	๕.๖๐	๕.๖๖
$\sqrt{MS_{error} / n}$	q .๕๕ (r, ๓๖๔)	๐.๕๖๓	๑.๐๓๔	๑.๖๖๔	๑.๖๕๔	๑.๖๕๕

* $P < .01$

๔. การหาความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการทางจิตกับความวิตกกังวล

ตาราง ๒๖ แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างความถี่ของการทางจิตกับความวิตกกังวลของนักเรียนในโรงเรียน

ความวิตกกังวล \ ความต้องการ	ผลสัมฤทธิ์	การยอมรับนับถือ	ไม่ตรัสสัมผัส
ถึงเครียด - ปลดปล่อยตามสบาย Q_1	๐.๐๐๒	๐.๐๙๔	๐.๑๑๓
ทนแกล้งง่าย - สุขุมรอบคอบ D	๐.๔๒๕**	๐.๒๒๖	๐.๑๔๕**
กลัว กลุ้มใจ เศร้า - เชิดชูงอน สงบ O	๐.๑๓๓	๐.๐๕๖	๐.๐๙๙
ขาดระเบียบวินัย - ระเบียบวินัย Q_3	๐.๑๓๙	- ๐.๑๖๘	- ๐.๐๖๖
อาย สำนวน - กล้าหาญ H	- ๐.๐๖๘	- ๐.๔๑๕	- ๐.๕๖๕
อารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์มั่นคง C	๐.๑๔๘	๐.๐๓๐	๐.๒๕๕**

** P < .01

ตาราง ๒๖ แสดงให้เห็นว่า

๑. ความต้องการปลดปล่อยกับความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์กันทางตรงกันข้ามที่แท้จริง ไม่ออกผล ($r = 0.065$, $P < .01$) ก็คือยิ่งต้องการปลดปล่อยความวิตกกังวลก็ยิ่งมีความถี่ทนแกล้งง่าย ไม่ออกผลหากยิ่งถี่เท่านั้น ก็คือวิตกกังวลในลักษณะที่มากขึ้น แต่จากความต้องการปลดปล่อยความวิตกกังวลจะเป็นลักษณะสุขุมรอบคอบ นอกจากนั้นยังพบว่ามีความสัมพันธ์กันทางตรงกันข้ามกับความต้องการกลัว กลุ้มใจ เศร้า

๒. ความต้องการการยอมรับนับถือ มีความสัมพันธ์ทางตรงกันข้ามกับทนแกล้งง่าย ไม่ออกผล ($r = 0.672$, $P < .01$) ก็คือยิ่งต้องการการยอมรับนับถือมาก ก็ยิ่งทนแกล้งง่าย ไม่ออกผลมาก เป็นอาการของความวิตกกังวล และมีความสัมพันธ์กันทางตรงกันข้ามกับกล้าหาญ เก่งในสังคม ($r = -0.815$, $P < .01$) ก็คือยิ่งต้องการการยอมรับนับถือมาก ก็ยิ่งมีความอายและสำนวนมาก ถ้าต้องการการยอมรับนับถือน้อย ก็ยิ่งมีความกล้าหาญ เก่งในสังคม

นอกจากนี้ยังพบความสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่น ๆ อีก

๓. ความต้องการในทรัพย์สินไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับเวลาต้นเงินง่ำง ไร่เอกเดน
 $(r = 0.799, p < .01)$ ก็ยังต้องการในทรัพย์สินมากก็ยิ่งต้นเงินง่ำงมาก
 ถ้าต้องการในทรัพย์สินน้อยก็ผู้ช้ชวรอบกอบ และยังมีระดับทรัพย์สินนี้เสี่ยงกับความกลาหา;
 เคนในสังคม $(r = -0.569, p < .01)$ ก็ถ้าต้องการในทรัพย์สินมากก็ยิ่งวามมาก
 แต่ถ้าต้องการในทรัพย์สินน้อย กลับเป็นกนกลาหา เ่นในสังคม พงของประการนี้เช่งว่า
 เป็นความสัมพันธ์กับความวิตกกังวล แต่แล้วความต้องการในทรัพย์สินกลับสัมพันธ์กับความ
 รั้งทางอารมณ์ในทางตรง $(r = 0.654, p < .01)$ ก็ยังต้องการในทรัพย์สิน
 มากเพียงใดก็ยิ่งวามรั้งมากเพียงนั้น และในทางกลับกันถ้าต้องการในทรัพย์สินน้อย
 เพียงใด ก็ยิ่งวามรั้งน้อยเพียงนั้น

นอกจากนี้ไม่พบว่าความสับสนของประกอบแล้วขอความวิตกกังวล

น่าสังเกตว่าองค์ประกอบ "ต้นเงินง่ำง ไร่เอกเดน" มีสัมพันธ์กับความว่างการวางจิต

ทั้ง ๓ ประการ ส่วนของประกอบ "วามสับสน" สัมพันธ์กับการว่างการวางจิต ๒
 ไร่ ๓ ประการ

ตาราง ๒. แสดงความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างความต้องการ ไร่/ไร่กับ
ความวิตกกังวลของเกษตรกรที่ทำนาเกลือ

ความต้องการ		ผลสัมฤทธิ์	การยอมรับนับถือ	ไม่รู้สึกมั่นคง
ความวิตกกังวล				
กิ่ง เกรียน - ไล่ตามสาย	Q ₄	๐.๖๓๖	๐.๖๕๓*	๐.๖๓๖
การเก็บเกี่ยว - สุขุมรอบคอบ	D	๐.๐๕๖	- ๐.๐๐๕	- ๐.๐๖๖
กลัว ฤดูเก็บเกี่ยว - เก็บเกี่ยว ผงบ	C	-๐.๖๖๖	- ๐.๐๕๖	- ๐.๐๕๖
ขาดระเบียบวินัย - ระเบียบวินัย	Q ₃	๐.๐๖๖	- ๐.๐๕๖	๐.๐๖๖
อายุ การรวม - กล้าหาญ	H	-๐.๐๕๖**	๐.๐๐๖	- ๐.๐๖๖
อารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์มั่นคง	G	-๐.๐๖๖	๐.๐๕๖	- ๐.๐๖๖

** $P < .01$, * $P < .05$

ตาราง ๒. แสดงให้เห็นว่า

๑. ความต้องการผลสัมฤทธิ์ที่ความวิตกกังวลเป็นลบกับความกล้าหาญและเกินในสังคม ($r = -0.359$, $P < .01$) คือ ถ้ามีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากก็จะมีความกล้าหาญและเกินในสังคมมาก และถ้าความต้องการผลสัมฤทธิ์น้อยก็จะกล้าหาญมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่ามีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่นของภาวะวิตกกังวล

๒. ความต้องการการยอมรับนับถือมีความสัมพันธ์ทางตรงกับความวิตกกังวลของเกษตรกร ($r = 0.253$, $P < .05$) คือถ้าต้องการการยอมรับนับถือมากก็จะวิตกกังวลมาก และถ้าต้องการการยอมรับนับถือน้อยก็จะวิตกกังวลน้อย นอกจากนี้ยังพบว่ามีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่นของภาวะวิตกกังวล

๓. ความต้องการไม่รู้สึกมั่นคงไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลอย่างไม่สำคัญทางสถิติ

ตาราง ๒๓ แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการเข้าถึงความ
วิตกกังวลของเกษตรกรที่เข้ามาเป็นกลุ่ม

ความถี่ของการ ความวิตกกังวล	ผลสัมฤทธิ์	การยอมรับนับถือ	โมตรัสใจ
สิ่งเร้า - ปล่อยตามสบาย Q_4	0.094	0.052	0.012
กำแพง - ผู้ชมรวมกอง D	0.004	- 0.014	0.012
กลัว กลุ่ม เร้า - เวื่อนั้น สงบ O	0.040	0.014	0.010
ชากร เบี่ยงวิสัย - ธีระ เบี่ยงวิสัย Q_3	-0.010	- 0.004	- 0.014
ความ สำนวน - กลางหา E	0.044	- 0.014	- 0.014
อารมณ์ - อารมณ์ C	-0.010	- 0.014	0.012

$P < .05$

ตาราง ๒๓ แสดงให้เห็นว่า ความถี่ของการยอมรับนับถือมีความสัมพันธ์ทางตรง
กับความกลัว ความกลัว ความเศร้า ($r = 0.267$, $P < .05$) ถ้าจำใจความถี่ของการ
การยอมรับนับถือจะ เป็นคนกลัว เพราะต้องการการยอมรับนับถือจะ เป็นคนมีความ
เบื่อนั้น สงบ

นอกจากนี้พบว่าความถี่ของการเข้าถึงความกลัว มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลของเกษตรกร
ทางสถิติอีก

ตาราง ๒๔ แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการทางจิตกับความวิตกกังวลของเด็กวัยรุ่นทั้งสามพวกรวมกัน คือ เด็กวัยรุ่นในโรงเรียน และเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางทั้งสองพวก

ความต้องการ ความวิตกกังวล	ผลสัมฤทธิ์	การยอมรับนับถือ	ไม่ตรีสัมพันธ
ถึงเกรียก - ซองกับใจ 0 ₄	๐.๐๐๑๖	๐.๑๒๙	๐.๐๐๐
คัมเกินง่าย -- สุขุประกอบ D	๐.๐๐๐๘	๐.๑๓๖	๐.๐๐๐
กลัว กอุม เกร้า -- เชื้อมัน สงม 0	- ๐.๐๐๐๑	๐.๑๑๐	- ๐.๐๐๐
ซากระ เป็บวิชัย -- มีระ เป็บวิชัย 0 ₃	๐.๐๐๐๒	๐.๑๒๘	๐.๐๐๒
ฉาย ฝารวม -- กลาหา 0 ₄	๐.๐๐๐๘	๐.๑๒๖	๐.๐๐๐
การขอ่อนไหว -- การมณันอง C	- ๐.๐๐๐๑	๐.๑๒๓	๐.๐๐๐

ตาราง ๒๕ แสดงให้เห็นว่า ความถี่ของการทางจิตและความวิตกกังวลของเด็กวัยรุ่นทั้งสามพวกรวมกัน ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ ๘

บทขอ สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

งานวิจัยฉบับนี้มุ่งศึกษาหาความถี่ของการทางจิตและความวิตกกังวลของ เด็กชายวัยรุ่น
ในโรงเรียน และเด็กชายวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง ว่าแตกต่างกันหรือไม่
อย่างไร และความต้องการทางจิตของเขาเหล่านั้นมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลหรือไม่
อย่างไร ทั้งนี้ ได้เป็นแนวทางเสนอแนะการแก้ปัญหาพฤติกรรมของเยาวชนที่เป็นผู้ ดำเนินสังคม
กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่นักเรียนมัธยมปีที่ ๖ โรงเรียนวัดพระเมรุ ๖๐ คน
และจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง บางนา ๑๖๐ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ใช้แบบสอบถาม ๒ ฉบับ คือ

๑. แบบสอบถามความถี่ของการทางจิต ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบสอบถาม PVC Scale
ของฮิกส์ (Higgs, 1965)

๒. แบบสอบถามความวิตกกังวล ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบสอบถาม HSE-P
ของคัทเทิล (Cattell, 1962)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้กำหนดหาค่าสถิติต่อไปนี้

๑. หาคะแนนเฉลี่ย (Means)

๒. หาค่าความแปรปรวน (S^2)

๓. ทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยโดยใช้ Analysis of Variance

และ t - test

๔. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) และทดสอบนัยสำคัญของการสหสัมพันธ์ที่ได้

๕. ใช้ F - test ทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนของความวิตกกังวล
และความต้องการทางจิต ในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม เมื่อพบความแตกต่างแล้วจึงใช้

q - Statistic ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังนี้

๑. การเปรียบเทียบความต้องการทางจิตปรากฏว่า

๑.๑ เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความต้องการผลสัมฤทธิ์และไมตรีสัมพันธ์มากกว่า
เด็กวัยรุ่นที่ทำผิดคนเดียวและเด็กวัยรุ่นที่ทำผิดเป็นกลุ่ม

๑.๒ เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความต้องการการยอมรับนับถือไม่แตกต่างกันกับเด็ก
วัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกตงทั้งสองประเภท และเด็กวัยรุ่นที่ทำผิดทั้งสองประเภ
ก็มีความต้องการแตกต่างกันเลย

๑.๓ อันมีความหมายน้อยของความตองการทางจิตปรากฏดังนี้

เด็กวัยรุ่นในโรงเรียน	เด็กวัยรุ่นในสถานพินิจทั้งสองประเภท
อันดับ ๑ ความต้องการผลสัมฤทธิ์	๑ ความต้องการผลสัมฤทธิ์
อันดับ ๒ ความต้องการไมตรีสัมพันธ์	๒ ความต้องการการยอมรับนับถือและไมตรีสัมพันธ์
อันดับ ๓ ความต้องการการยอมรับนับถือ	

๒. การหาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการทางจิตปรากฏว่า

๒.๑ เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนที่มีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากจะมีความต้องการการ
ยอมรับนับถือและไมตรีสัมพันธ์มาก ในทางตรงข้ามถ้ามีความต้องการผลสัมฤทธิ์น้อยก็จะมีความตอง
การการยอมรับนับถือและไมตรีสัมพันธ์น้อย ส่วนความต้องการการยอมรับนับถือไม่มีความสัมพันธ์
กับความต้องการไมตรีสัมพันธ์

๒.๒ เด็กวัยรุ่นที่ทำผิดคนเดียวที่มีความต้องการการยอมรับนับถือมากจะมีความ
ตองการผลสัมฤทธิ์และไมตรีสัมพันธ์มาก ในทางตรงกันข้ามถ้ามีความต้องการการยอมรับนับถือ
น้อยจะมีความตองการผลสัมฤทธิ์และไมตรีสัมพันธ์น้อย ส่วนความต้องการผลสัมฤทธิ์ไม่มีความสัมพันธ์
กับไมตรีสัมพันธ์

อนึ่ง เด็กวัยรุ่นที่ทำผิดเป็นกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการทางจิตเลย

๓. การเปรียบเทียบความวิตกกังวล ปรากฏว่า

๓.๑ เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความกลัว ความกลุ้ม ความเศร้า และความอาย
 ความสับสน มากกว่าเด็กวัยรุ่นที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางทั้งสองพวก

๓.๒ เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีอาการนั้นมากกว่าเด็กวัยรุ่นที่ทำผิดคนเดียว
 นอกจากนี้ไม่ปรากฏว่ามีความวิตกกังวลด้านอื่นๆแตกต่างกัน

๓.๓ อันคัมความมากมายของความวิตกกังวล ปรากฏผลดังนี้

เด็กวัยรุ่นในโรงเรียน	เด็กวัยรุ่นในสถานพินิจทั้งสองประเภท
อันคัม ๑ ความอาย สับสน, ความกลัว ความกลุ้ม ความเศร้า, ความ ฉงนใจทางอารมณ์ และความ เหนื่อยหน่าย ไม่อดทน	๑. ความฉงนใจทางอารมณ์
อันคัม ๒ ถึงเกรียติ ข้องกับใจ, ขาด ระเบียบวินัย ไม่มีหลักการ	๒. ความอาย สับสน, เหนื่อยหน่าย ไม่อดทน, ความกลัว ความกลุ้ม ความเศร้า
อันคัม _____	๓. ความถึงเกรียติ ข้องกับใจ, ขาดระเบียบ วินัย ไม่มีหลักการ

๔ การหาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการทางจิตกับความวิตกกังวล

๔.๑ เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนที่มีความต้องการผลสัมฤทธิ์สูง จะเป็นคนที่เหนื่อยง่าย
 ไม่อดทน เป็นอาการของความวิตกกังวล ถ้าความต้องการผลสัมฤทธิ์ต่ำจะกลับเป็นคนสุขุมรอบคอบ

๔.๒ เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนที่มีความต้องการการยอมรับน้อยมาก จะเป็นคนที่เหนื่อย
 ง่าย ไม่อดทน และมีความอาย ความสับสนมากอีกด้วย เป็นอาการของภาวะวิตกกังวล
 ถ้ามีความต้องการการยอมรับน้อย จะเป็นคนสุขุม รอบคอบ และกล้าหาญ เก่งในสิ่งๆ

๔.๓ เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนที่มีความต้องการในทรัพย์สินมากจะมีความเหนื่อยง่าย
 ไม่อดทน และมีความอาย ความสับสนมาก ทั้งสองประการเป็นลักษณะของความวิตกกังวล
 แต่ในเวลาเดียวกันกลับมีอาการนั้นทาง จึงไม่ใช่อาการที่แสดงความวิตกกังวล

๘.๔ เด็กวัยรุ่นที่ทำผิดเกี่ยวกับที่มีความต้องการการผลสัมฤทธิ์สูงจะมีความอาย ความ
สำรวมสูงด้วย เป็นลักษณะของความวิตกกังวล แต่ถ้ามีความต้องการผลสัมฤทธิ์ต่ำกลับมี
ความกล้าหาญ เก่งในสังคม

๘.๕ เด็กวัยรุ่นที่ทำผิดเกี่ยวกับที่มีความต้องการการยอมรับนับถือสูงจะมีความ
ถึงเถรียก ข้องกับใจสูงด้วย เป็นลักษณะของความวิตกกังวล แต่ถ้ามีความต้องการการยอมรับ
นับถือต่ำ จะเป็นคนตามสบาย ไม่วิตกกังวล

๘.๖ เด็กวัยรุ่นที่ทำผิดเป็นกลุ่มที่มีความต้องการการยอมรับนับถือสูงจะมีความกลัว
ความกลุ้ม ความเศร้าสูง ซึ่งแสดงว่ามีความวิตกกังวล แต่ถ้ามีความต้องการนี้ต่ำจะไม่มีความ
เชื่อนั่น และสงบ

นอกจากนี้ไม่ปรากฏว่ามีความต้องการทางจิตสัมพันธ์กับองค์ประกอบของความวิตกกังวล
อื่นใดอีก

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางจิตของเด็กวัยรุ่นที่อยู่ในสถานพินิจและ
คุ้มครองเด็กกลางกับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน โดยตั้งข้อสมมุติฐานไว้บางประการ เพื่อวิเคราะห์
ข้อมูลแล้วปรากฏว่า

ความต้องการผลสัมฤทธิ์ เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนที่มีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากกว่า
เด็กวัยรุ่นที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง (ตาราง ๒, ๓) ตรงตามสมมุติฐานหนึ่งถึง
ไว้ตามข้อเท็จจริงสมมติฐานที่ว่าเด็กในโรงเรียนทั่วไปน่าจะมีการต้องการผลสัมฤทธิ์มาก
และอาจเป็นเพราะระดับการศึกษากัน ก็น่าจะเด็กวัยรุ่นในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสามโรงเรียน
อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนกลุ่มตัวอย่างของเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจจะคุ้มครองเด็กกลาง
มีการศึกษาไม่เกินระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนก็มีโอกาสได้เรียนวิทย์เป็น
พวกไม่จุกลุ่มหมายในวิชา มีความหวัง และจุกลุ่มหมายนี้ก็เป็นจุดมุ่งหมายที่อาจไปถึงได้
เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนจึงมีวิถีชีวิตที่ปกติทางสังคม ไม่ประพฤติเกะกะเกร่ เปรี้ยว รูดรูดกลุ่มหมาย
ที่ตึงไว้ และมีความต้องการผลสัมฤทธิ์สูง ส่วนเด็กวัยรุ่นที่อยู่ในสถานพินิจจะคุ้มครองเด็กกลาง
เป็นพวกที่ไม่ได้เรียน ต้องออกจากโรงเรียน จึงทำให้ขาดจุดมุ่งหมาย ขาดความหวัง ขาดความตั้งใจ

ตายอย่าง ทำให้มีความต้องการผลสัมฤทธิ์น้อยกว่าเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน

อีกประการหนึ่ง น่าจะเป็นเพราะการเลี้ยงดูของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง บิดามารดาของเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางเลี้ยงดูบุตรโดยตลอดถึงซึ่งจึง เชื้อวงศ์ภักดี หรือความใจเมตตาเกินไป ไม่สามารถทำให้ลูกมีความต้องการควาเร็วในสิ่งใดได้ เด็กพวกนี้จึงมีความต้องการผลสัมฤทธิ์ต่ำ

ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความถี่ของการทางวิกลสถานะการณ์ในการวิจัยครั้งนี้ (ตาราง ๒, ๔, ๑๐) ตรงกับผลงานวิจัยของนวลเห็ญ (โกศลเกรง) วิเชียรโพธิ์^๒ เมื่อเด็กที่ประพฤตินี้จะมีความต้องการผลสัมฤทธิ์น้อยกว่าเด็กในโรงเรียน มากกว่าต้องการผลสัมฤทธิ์ของเด็กที่ประพฤตินี้ก็จะเป็นความต้องการที่สูงกว่าความต้องการของเด็กสองประการ แต่ในการวิจัยครั้งนี้ไม่สนับสนุนผลงานวิจัยของนายเอก ทรัพย์^๓ อาจเป็นเพราะเกรงจะมีเด็กต่างกัน

ความต้องการในทรัพย์สิน เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความต้องการในทรัพย์สินมากกว่าเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง (ตาราง ๒, ๓) เป็นข้อสังเกตอันหนึ่งกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และให้ข้อมูลว่า การขาดความเข้าใจในการทรัพย์สินน่าจะเกิดสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กวัยรุ่นขาดเงินค่ากระเป๋ ผลการวิจัยข้อนี้ ตรงกับผลการวิจัยของ กิริพร หลิมกิริวงศ์^๔ ทั้งนี้ เป็นเพราะเด็กวัยรุ่นในโรงเรียนได้รับการเอาใจใส่เลี้ยงดูจากบิดามารดาที่ สัมพันธภาพภายในครอบครัวดี เด็กจึงสามารถขอร้องจึงทำให้มีความต้องการในทรัพย์สินมาก ส่วนเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางนั้น แม้จะถูกบิดามารดาเลี้ยงดูโดยปกติถึงซึ่งแต่ผลการวิจัยของกิริพร หลิมกิริวงศ์ และคำทำนายของนายเอก ทรัพย์^๓ บอกว่า "เด็กที่อยู่ในสถานบ้านแตก (broken home) ยิ่งถ้าเกิดในบ้านที่ไม่มีความรัก (Loveless home) ก็ย่อมมีทะเลาะเบาะแว้งกันตลอดเวลา ทำให้เกิดความหวาดกลัว"

^๑ กิริพร หลิมกิริวงศ์ อ.ก.

^๒ Naunpen (Kosolsreth) Wichlerajote, op.cit.

^๓ ศึกษามาก ทรัพย์ อ.ก.

^๔ กิริพร หลิมกิริวงศ์ อ.ก.

ขาดความรัก อาจโค่นเป็นวันพรุ่งนี้เลยดีกว่า” จาเป็นเพราะขาดความรักนี้เอง ทำให้
เกิดกตเวทิตาใจตัวเองไปก็หา ไม่ใช่ใครรัก เกิดจึงไปรู้จักรักใคร ไม่รู้จักเป็นมิตรกับใคร และไม่
เชื่อว่าจะมีใครเป็นมิตรกับตนจริง ทำให้เด็กพวกนี้มีความต้องการในตรีสัมพันธ์น้อย

ความต้องการการยอมรับนับถือ เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นในโรงเรียนและเกิด
วัยรุ่นในสถานศึกษาและกลุ่มวงเล็กกลางมีในปริมาณเท่าๆกัน (ตาราง ๒, ๓) ไม่ตรงกับ
สมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่าเด็กวัยรุ่นที่ประพฤตินิสิตจะมีความต้องการการยอมรับนับถือสูงกว่าเด็กวัยรุ่น
ในโรงเรียน แต่ที่น่าแปลกใจคือลำดับของความต้องการของเด็กวัยรุ่นที่ประพฤตินิสิต
ทั้งสองประเภทมาเป็นที่ ๒ และไม่แตกต่างกับความต้องการในตรีสัมพันธ์ (ตาราง ๔, ๑๐)
ส่วนเด็กวัยรุ่นในโรงเรียนจะมีความต้องการการยอมรับนับถือเป็นอันดับที่ ๓ ถือว่าสูง และ
แตกต่างกับความต้องการในตรีสัมพันธ์ขึ้นมาเป็นอันดับสองอย่างมีนัยสำคัญ (ตาราง ๖)
ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะความต้องการการยอมรับนับถือ เป็นสิ่งที่สังคมไทยได้สนับสนุนให้ไป
เอาเด่น ในทางตรงข้ามจะมองเป็นกมลอันน้อยนิดของเด็กในโรงเรียนจึงมีความต้องการ
การยอมรับนับถือน้อยกว่าความต้องการอีกสองประการ ส่วนเด็กที่ประพฤตินิสิตมีความต้องการ
การยอมรับนับถือ เท่ากับความต้องการในตรีสัมพันธ์ ทั้งๆที่กำนิคมทางสังคมสนับสนุนให้เด่นเฉพาะ
ความต้องการในตรีสัมพันธ์มากกว่า

ฉะนั้น แม้ในแง่ของปริมาณจะแตกต่างกับเด็กในโรงเรียนก็แสดงว่าเด็กวัยรุ่นที่
ประพฤตินิสิต มีความต้องการเรื่องค่าไม่แพ้หรือใกล้เคียงกับความนิยมในสังคม อันน่า เป็น
สาเหตุอีกประการหนึ่งที่ทำให้เด็กวัยรุ่นพวกนี้ประพฤตินิสิต เนื่องมาจากไม่ได้รับการถ่ายทอด
ค่านิยมหรือความต้องการทางจิตที่ตรงกับแบบแผนในสังคมได้ นับว่าเป็นผลการวิจัยที่น่าสนใจ
การที่ความต้องการการยอมรับนับถือน้อยกว่าสังคมสนับสนุนน้อย สูงกว่าความต้องการในตรีสัมพันธ์
ซึ่งสังคมสนับสนุนมากนี้ รับผิดชอบต่อความจริงที่ว่าเด็กเคยมีภาวะ “อยากเก่ง”^๒ หรือเอาแต่ใจ
ทางบิดา โดยไม่สนใจที่จะสร้างหรือรักษาไมตรีกับใคร ยกเว้นกับพวกของตนเอง

^๑ นามสุนทร (นามสมมติ) "คำแถลงเบื้องต้น" เทสินิวส์ หน้า ๒๑-๓๐ มกราคม ๒๕๐๙

^๒ ยอดทอง วัฒนวิทย์ ส.ก. หน้า ๔๖

ความวิตกกังวล เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความอาย ความสับสน และความกลัว ความกลัว ความเศร้า มากกว่าเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง สอง ประเภท (ตาราง ๑๔, ๑๕) ผลการวิจัยยังไม่ตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แต่กลับชี้ให้เห็นข้อเท็จจริงบางประการที่ผู้เขียนไม่คาดคิดมาก่อน การที่เด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง มีความอาย ความสับสน และความกลัว ความกลัว ความเศร้าด้วยตัวเอง น่าจะนำไปสู่การกล่าวกะทำผิด โดยไม่รู้ตัววิตกกังวลใดๆ เขาจะรู้สึก "เฉยๆ" ในการกระทำผิดของเขา? ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเด็กพวกนี้ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเพียงพอ มีความรัก เอาใจใส่ หรือไม่สามารถแสดงความรู้สึกผิดชอบได้ น่าจะกล่าวได้ว่าเห็นแก่ตัวของซูเปอร์อีโก (Superego) ไม่สมบูรณ์ และอาจชี้ให้เห็นแนวโน้มว่ามีลักษณะของโรค Psychopath

ในทางตรงกันข้าม เด็กวัยรุ่นที่คำผิดคนเกี่ยวมีอารมณ์อ่อนไหวมากกว่าเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน (ตาราง ๑๔) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเด็กวัยรุ่นที่ประหลาดมีเหตุจากปัญหาการตกต่ำ ความมั่นคงทางอารมณ์^๑ จึงทำให้เกิดขาดความมั่นคงทางอารมณ์ไปช่วย ความรุนแรงตนเองไปได้ หากสติบึงกึก ส่วนเด็กวัยรุ่นในโรงเรียนอาจได้รับการเลี้ยงดูจากบิดามารดาที่มีการมั่นคงกว่าเป็นส่วนใหญ่

อนึ่ง หากผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของ มงต์เประคอมของควาวิตกกังวลปรากฏว่าเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางมีอารมณ์อ่อนไหวสูงกว่าความวิตกกังวล คำนวนจากทุกคำถามอย่างไม่มีสำคัญทางสถิติ (ตาราง ๑๖) ส่วนเด็กวัยรุ่นในโรงเรียนไปเป็นเช่นนั้น ความมีอารมณ์อ่อนไหวมากนี้จึงน่าจะเห็นสาเหตุอีกประการหนึ่งที่ทำให้เกิดประพฤติดีกได้ การสังเกตว่าความมีอารมณ์อ่อนไหวนี้ ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการปัจจัยประเภทใด ในงานวิจัยฉบับนี้โดย แก่นวศะ^๒ (โกศลเศรษฐ์) วิเชียรโชติ^๓ พบความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบนี้กับความต้องการปัจจัยทั้งสี่ประการอื่นๆ

^๑ ด. หน้า ๔๔

^๒ กิริพร หลิมศิริวงศ์ อ.ก.

^๓ Naunpen (Kosolsreth) Wichiarajote, op.cit.

ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการทางจิตกับความวิตกกังวล

ความต้องการผลสัมฤทธิ์ เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนไม่มีความต้องการผลสัมฤทธิ์สูง จะมีความตื่นตัวง่าย ไม่อดทนมาก (ตาราง ๒๐) ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของความวิตกกังวล หรือผู้ที่มีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากก็มีส่วนหนึ่งของความวิตกกังวลจากนั้นเอง ผลงานวิจัยข้อนี้ไม่ตรงกับผลงานวิจัยของนวลใหญ่ (โกศลเศรษฐ) วิเชียรโชติ^๑ ซึ่งพบว่าผู้ที่มีความต้องการผลสัมฤทธิ์สูงจะมีความวิตกกังวลต่ำ (ในองค์ประกอบของความวิตกกังวล ๔ องค์ประกอบคือ ความกลัว ความกลัว ความเศร้า, ความถึงแก่ชีวิต ข้องกับใจ, ความอ่อนไหวทางอารมณ์ ความว้าว ความกลัว) แต่ตรงกับสมมุติฐานของนวลใหญ่ (โกศลเศรษฐ) วิเชียรโชติ ผลการวิจัยข้อนี้จึงอาจเป็นเครื่องแสดงว่าดังกล่าวดังกล่าวข้างต้น เป็นมากกว่านั้นอีก จึงคล้ายคลึงกับเวลาที่ในเวลาที่เราวิจัยทั้งสองฉบับนี้ห่างกันเพียง ๔ ปี อย่างไรก็ตามเนื่องจากองค์ประกอบขององค์ประกอบเดียวใน ๒ องค์ประกอบที่ความวิตกกังวลอย่างมีนัยสำคัญ และในองค์ประกอบที่ไม่ตรงกับผลงานวิจัยของนวลใหญ่ (โกศลเศรษฐ) วิเชียรโชติ เลย จึงยังไม่อาจสรุปได้ว่า เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนไม่มีความต้องการผลสัมฤทธิ์สูงจะมีความวิตกกังวลสูงจริง

ส่วนเด็กวัยรุ่นที่ทำกิจกรรมเกี่ยวกับงานมีความต้องการผลสัมฤทธิ์สูงจะมีความว้าวและสำรวจมาก ในทางตรงกันข้ามถ้ามีความต้องการผลสัมฤทธิ์ต่ำ จะมีความกล้าหาญ ชอบเล่นในสังคม (ตาราง ๒๑) ความวิตกกังวลเป็นลักษณะของความวิตกกังวลเช่นเดียวกัน ถึงแม้ว่ามีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากจะมีวิตกกังวลมาก สำหรับผลการวิจัยข้อนี้ การพบว่าความวิตกกังวลของผลสัมฤทธิ์สูงเกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลนั้นว่าเมื่อข้อมูลที่จะเข้าใจได้ว่า เหตุใดผลการวิจัยข้อนี้ไม่ตรงกับผลงานวิจัยของนวลใหญ่ (โกศลเศรษฐ) วิเชียรโชติ เพราะกลุ่มตัวอย่างต่างกัน ความต้องการผลสัมฤทธิ์ของเด็กที่ทำได้เป็นสิ่งดีเป็นไปได้ยาก หรือเป็นไปได้ยาก เด็กวัยรุ่นออกจากโรงเรียนและประพฤติกวี เป็นการกระทำที่ตรงข้ามกับความต้องการผลสัมฤทธิ์ จะเห็น ผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่มีความต้องการผลสัมฤทธิ์สูงก็มักจะมีความวิตกกังวล แต่เขาจะกล้าที่จะเอาไปกับเด็กในโรงเรียนไม่ได้ เว้นไว้แต่เด็กในโรงเรียนที่กำลังพบ

¹ Ibid.

ความล้มเหลวในการเรียน ทำให้ขาดความมั่นคง จึงถ้าเป็นจริงก็เป็นเรื่องที่น่าตกใจ แต่
ก็ยังไม่น่าจะเป็นไปได้

ควรสังเกตว่าในตาราง ๖๔ ปรากฏว่าเด็กในโรงเรียนมีความอาย ความสับสน
มากกว่าเด็กที่ทำฝึกคนเดียว เด็กพวกหลังจะค่อนข้างกลัวมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญ ก่อน
จะไปข้างวิวกังวลน้อยกว่าเด็กในโรงเรียนในแง่นี้ แต่ปรากฏว่าเด็กทำฝึกคนเดียวกลับไม่
ผ่านวิวกังวลน้อยกว่าในองค์ประกอบนี้ เมื่อดูความสัมพันธ์กับความถี่ของการผลสัมฤทธิ์ เด็กใน
โรงเรียนหาได้เป็นเช่นนั้นไม่ (ตาราง ๖๖) น่าจะแปลได้ว่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย
ขององค์ประกอบเกี่ยวกับความอาย ความสับสน - ความกล้าหาญ เล่นในสังคม ของเด็ก
ทั้งสองประเภทนี้ใกล้เคียง หรือจะนับเด็กวัยรุ่นที่ทำฝึกด้วยก็ได้ เป็นค่าเฉลี่ยสะท้อนผลการถ่าย
ลอกบุคลิกภาพของสังคม ก่อน สังเกตเห็นว่าทำให้สับสน มากกว่าให้กล้า และเด็กในโรงเรียน
รับการถ่ายทอดลักษณะนี้มากกว่าเด็กประเภทฝึกทั้งสองประเภท

จากผลการวิจัยในโรงเรียนนี้ พบว่าเด็กวัยรุ่นที่มีความถี่ของการผล
สัมฤทธิ์มาก จะมีความวิตกกังวลมากและเด็กวัยรุ่นที่มีความถี่ของการผลสัมฤทธิ์น้อยก็มีความ
วิตกกังวลน้อย (๒ ใน ๖ องค์ประกอบของความวิตกกังวล) ผลการวิจัยเรื่องนี้จึงไม่ตรงกับ
ผลการวิจัยของนอว์เพ็ญ (โกลด์แมน) วิเชียรไวจิ^๑ ซึ่งพบว่าเด็กวัยรุ่นไทยที่มีความ
ต้องการผลสัมฤทธิ์สูงจะมีความวิตกกังวลต่ำ (๔ ใน ๖ องค์ประกอบของความวิตกกังวล)
ทั้งองค์ประกอบของความวิตกกังวลก็ตรงกันเพียงองค์ประกอบเดียวคือ ความอาย ความสับสน

นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้ก็ไม่ได้ตรงกับผลการวิจัยของอารี นูเประดิทซ์^๒ ซึ่งพบว่า
ความถี่ของการผลสัมฤทธิ์ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลเลยในเด็กวัยรุ่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ
อารี นูเประดิทซ์ ใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีทั้งชายและหญิงปนกันเกินไปจึงได้ผลต่างกัน

ถึงแม้ว่าจะพบว่าเด็กวัยรุ่นแต่ละกลุ่มมีความถี่ของการผลสัมฤทธิ์สัมพันธ์กับความวิตกกังวล
เพียงองค์ประกอบเดียวก็เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนที่มีความถี่ของการผลสัมฤทธิ์สูงจะมีความตื่นตัว
มาก (ตาราง ๖๖) แตกต่างจากเด็กวัยรุ่นในสถานศึกษาและชุมชนรอบนอกที่ความถี่ของการ

^๑ Ibid.

^๒ อารี นูเประดิทซ์ อ.๑

ผลสัมฤทธิ์มากจะมีความอายและความสับสนมาก (ตาราง ๒๔) ก็ตาม การแบ่งชนิดของ
องค์ประกอบก็แสดงถึงความแตกต่างระหว่างเด็กวัยรุ่นสองประเภทนี้ จึงเห็นว่าเด็กในโรงเรียน
ยังมีความต้องการผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเด็กวัยรุ่นที่ประพศ โนติทั้งสองประเภทอีกด้วย ผลการวิจัย
เรื่องความต้องการผลสัมฤทธิ์นี้จึงมีความสำคัญต่อการแนะแนวให้เด็กวัยรุ่นมาก

ความต้องการการยอมรับนับถือ เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความต้องการการยอมรับ
นับถือสัมพันธ์ทางตรงกับความถนัดง่าย ไม่อดทน และมีความสัมพันธ์เป็นลบกับความ
กล้าหาญและเด่นในสังคม (ตาราง ๒๖) หมายถึงว่าเด็กวัยรุ่นที่มีความต้องการการยอมรับ
นับถือมากก็จะมี ความถนัดง่าย ความอาย ความสับสนมาก นั่นคือเด็กวัยรุ่นที่มีความต้องการ
การยอมรับนับถือมากจะมีความวิตกกังวลมาก ถ้าต้องการการยอมรับนับถือน้อยก็จะมี ความวิตก
กังวลน้อย ความต้องการข้อนี้สังคมไทยไม่สนับสนุนให้มีมากนัก จึงเป็นที่เข้าใจได้ว่าเหตุใด
ถ้าปีมากจึงมีความวิตกกังวลมากไปเลย โดยเฉพาะในเบื้องต้นประกอบของ ความวิตกกังวลนี้
คือ ความถนัดง่าย ความอาย อันหมายถึงความประหม่าในการออกแสดงตัวนั่นเอง

ส่วนที่แปลกก็คือ พวกที่ต้องการการยอมรับนับถือน้อยกลับอายและสับสน เป็นลักษณะ
ที่คล้ายกับผลการวิจัยของนวลใจ (โกศลเกรฐ) วิเชียรโชติ^๑ จึงพบว่าความต้องการผล
สัมฤทธิ์กับความต้องการการยอมรับนับถือนั้นสัมพันธ์กันในทางกลับ กล่าวคือต้องการผลสัมฤทธิ์มากเพียง
ใด ก็ยิ่งต้องการการยอมรับนับถือน้อยเพียงนั้น เข้าลักษณะของคนไทยที่ว่า "ถ้าเขายิ่งอดทน
งามยิ่งค้อม" กับ "อวด เบบ" "อวดมากยิ่ง" เป็นความต้องการการยอมรับนับถือ แต่ผลการวิจัย
แบบนี้ กลับพบว่าความต้องการผลสัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางตรงกับความต้องการการยอมรับ
นับถือ (ตาราง ๑๑) ซึ่งแสดงว่ายิ่งต้องการผลสัมฤทธิ์มากเพียงใดก็ยิ่งมีความต้องการการยอมรับ
นับถือน้อยเพียงนั้น เป็นผลที่กลับไปตรงข้ามผลงานวิจัยของนวลใจ (โกศลเกรฐ) วิเชียรโชติ
ที่พบเกี่ยวกับนักเรียนอเมริกันวัยรุ่น อาจเป็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ใหญ่เช่นนี้ในการวิจัยนี้
ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมก็ และอยู่ในระดับใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนอเมริกัน
เพราะโรงเรียนที่ผู้เขียนเลือกมั่งเอื้อเป็นโรงเรียนในระดับชั้นกลางก่อนไปทางสูง ส่วน

^๑ Naunpen (Kosolsreth) 'Achiarajote. op.cit.

โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างของเวลดเห็ด (โกกัลเสว) วิเชียรโชติ อยู่ในฐานะปานกลางก่อนข้างต่ำ จึงอาจหมายความว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองมาจากครอบครัวที่ให้การอบรมทางกานนิยมแตกต่างกัน พวกฐานะปานกลางค่อนข้างต่ำอาจสนับสนุนความต้องการผดสัมพัทธ์ แต่ลดความต้องการการยอมรับนับถือ เพื่อให้ลูกอ่อนอ่อนสอดคล้องกับพฤติกรรมกำลังกระนิยม โดยเฉพาะเรียกร้องความอ่อนน้อมจากกนชั้นกลางที่ค่อนข้างต่ำลงไปจนถึงกนชั้นต่ำ ส่วนพวกฐานะปานกลางค่อนข้างสูงอาจสนับสนุนความต้องการผดสัมพัทธ์คู่เคียงกันไปกับความต้องการการยอมรับนับถือ โดยให้ลูกรู้ว่ากวมักกัน แต่ไม่การแสดงอย่างหึงมากก็เป็นได้ ทั้งนี้เป็นเรื่องที่ยังจะต้องวิจัยกันต่อไป

อีกประการหนึ่ง น่าสนใจที่ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการการยอมรับนับถือกับกวางถิ่นเต่ง่ายก็เป็นความสัมพันธ์ทางตรงเหมือนกันกับความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการผดสัมพัทธ์กับกวางถิ่นเต่ง่าย ไม่กตบ เพราะความต้องการผดสัมพัทธ์ก็มีความสัมพันธ์ทางตรงกับความต้องการการยอมรับนับถือด้วย เป็นการยืนยันอีกทางหนึ่งว่า ความต้องการทั้งสองมีธรรมชาติอย่างเดียวกัน หรือกล่าวได้ว่าในกานนิยมที่กลาเห็นไปในทางเดียวกัน

ผลการวิจัยนี้ไม่ตรงกับผลการวิจัยของดาร์ นุเประสิทธิ์^๑ ซึ่งพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างความต้องการการยอมรับนับถือกับกวางถิ่นกึ่งวดีในเด็กวัยรุ่ปกติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะดาร์ นุเประสิทธิ์ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นทั้งเด็กหญิงและเด็กชายรวมกัน อายุระหว่าง ๑๑ - ๒๐ ปี จำนวน ๓๐ คน ส่วนในการวิจัยฉบับนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นชายล้วนๆ วายุระหว่าง ๑๕ - ๑๘ ปี จำนวน ๒๐ คน

อนึ่ง ยังได้พบว่าเด็กวัยรุ่ที่ทำผิดกนเต่ง่ายมีความต้องการการยอมรับนับถือสัมพันธ์ทางตรงกับกวางถิ่นเกรียก ซองกัมใจ (ตาราง ๘๖) นั่นคือ ถ้ายังมีความต้องการการยอมรับนับถือมากก็จะมีความเกรียกและซองกัมใจมาก แสดงว่าความต้องการกานผดสัมพัทธ์ของจึงเกิดกวางซองกัมใจ เพื่อย่นไปกวางความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการการยอมรับนับถือปรากฏว่ามีความสัมพันธ์ทางตรงกับผดสัมพัทธ์ (ตาราง ๑๒) แต่ความต้องการผดสัมพัทธ์นี้หาได้

^๑ ดาร์ นุเประสิทธิ์ ล.ค.

นำสังเกตว่าเด็กวัยรุ่นที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางมีความต้องการการยอมรับนับถือสัมพันธ์กับความวิตกกังวล ๒ องค์ประกอบ ซึ่งแสดงว่ามีความวิตกกังวลเพียงเล็กน้อย (ตาราง ๒๒, ๒๓) ถือว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๐.๕ เท่านั้น และในองค์ประกอบของความวิตกกังวลที่แสดงความห่อเหี่ยว เพราะความต้องการการยอมรับนับถือไม่ได้รับการตอบสนอง คือเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางมีความวิตกกังวลในอาการที่แสดงความหึงเหวี่ยง ขงกับใจ (สำหรับเด็กวัยรุ่นที่ทำผิดคนเดียว) และความกลัว ความกลัว ความเศร้า (สำหรับเด็กวัยรุ่นที่ทำผิดเป็นกลุ่ม) เป็นอาการวิตกกังวลที่แสดงว่าไถ่ถูกพ่อแม่หรือสังคมโทษมาแล้ว เพราะพวกหนึ่งกลัว พวกหนึ่งกับขงใจ แต่อาการวิตกกังวลนี้ไม่รุนแรงเพราะไถ่ได้รับความสัมพันธ์สูงนักกับความต้องการการยอมรับนับถือ

ส่วนเด็กวัยรุ่นในโรงเรียนวัดก่อนับความต้องการนี้ไว้ในอันคับสุกท้าย และยังมีความต้องการที่สัมพันธ์กับองค์ประกอบของความวิตกกังวลถึง ๑ องค์ประกอบ ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของสิ่งบางอย่างที่มีสำคัญอย่างสูง ($P < 0.01$, ตาราง ๒๑) ก็คือต้องการการยอมรับนับถือมาก ยิ่งไปกว่านี้ยิ่งช้อยมากเท่านั้น และยังเห็นได้ง่ายไม่ผู้รวบรวมคนอื่นด้วย เป็นอาการที่แสดงความรู้สึกขัดแย้งมากกว่าความห่อเหี่ยว เพราะถ้าต้องการการยอมรับนับถือมากจะต้องแสดงออก แต่เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนวัดจะไม่แสดงออกไม่ได้ เพราะที่อวย และที่เห็นเด่นชัดคือประหม่านั่นเอง

ความต้องการไม่ได้รับเกียรติ เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความต้องการในกรณีสัมพันธ์กับทิศทางตรงกันข้ามที่เห็นได้ง่าย ไม่อวด และมีความสัมพันธ์เป็นลบกับความกล้าหาญและเคนโบสังคม (ตาราง ๒๑) หมายความว่าเด็กวัยรุ่นที่มีความต้องการไม่ได้รับเกียรติมากจะมีความกล้าเห็นใจและความอายมาก ถือว่าเด็กวัยรุ่นที่มีความต้องการไม่ได้รับเกียรติมากจะมีลักษณะที่แสดงความวิตกกังวลมาก และเด็กวัยรุ่นที่มีความต้องการไม่ได้รับเกียรติน้อยจะมีลักษณะที่แสดงความวิตกกังวลน้อย (๒ ใน ๒ องค์ประกอบของความวิตกกังวล) แต่จะกลับไม่ยอมรับนับถือมากขึ้น ประการหนึ่งนี้แสดงความไม่วิตกกังวล

การสังเกตว่าองค์ประกอบของความวิตกกังวลที่เห็นเด่นชัด - ผู้รวบรวม (๑) เป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับความต้องการทั้งสามประการในทางตรงมาตลอด

ส่วนของประกอบของความวิตกกังวล ความอาย ความสับสน - กลัวหาย เหนือในสังคม (H) ก็สัมพันธ์ทางลบกับความต้องการทั้งสองประการคือความต้องการการยอมรับนับถือกับไมตรีสัมพันธ์ แสดงว่าความต้องการทั้งสามด้านนี้ น่าจะมีธรรมชาติคล้ายคลึงกับในแง่ที่ถูกห้ามไว้ได้ แสดงออกด้วยการลงโทษในอาการเดียวกัน เช่นผลการวิจัยที่น่าสนใจยิ่ง โดยเฉพาะเพื่อทดสอบกับผลการวิจัยของบวเลเตญ (โกกลเกรธ) ¹ วิเชียรโชติ ² ซึ่งพบว่าถ้ามีความต้องการผลสัมฤทธิ์มาก จะมีความวิตกกังวลน้อย และถ้ามีความต้องการผลสัมฤทธิ์น้อย จะมีความวิตกกังวลมาก (๔ ใน ๖ องค์ประกอบของความวิตกกังวล) ส่วนความต้องการอีกสองประการคือ ความต้องการไมตรีสัมพันธ์และการยอมรับนับถือไม่สัมพันธ์กับความวิตกกังวล ถ้าจะแปลว่าปัจจุบันความต้องการทั้งสามประการในกลุ่มตัวอย่างเกิดในโรงเรียนถูกชักจูงหรือถูกลงโทษจนเกิดอาการตื่นเต้นง่าย ก็เป็นเรื่องที่น่ากลัวต่อไปเพื่อหาหลักฐานให้มากกว่านี้

ส่วนเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการไมตรีสัมพันธ์กับความวิตกกังวล (การวาง เชม, ๑๓๓) จึงเป็นการยืนยันว่าเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางมีความต้องการไมตรีสัมพันธ์น้อยกว่าเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน เป็นการยืนยันที่น่าวิตก เพราะแสดงว่าไม่มีความรู้สึกผิดเคียดในการที่ไม่ต้องการไมตรีสัมพันธ์ จึงเป็นสิ่งที่สังคมนิยม

ข้อเสนอแนะ

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ อาจจะ เป็นแนวทางที่จะเสนอแนะทางแก้ปัญหาพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นได้ดังนี้

๑. ผลการวิจัยแสดงว่า เด็กวัยรุ่นประเภทเกรงกลัวนั้นมีความต้องการผลสัมฤทธิ์น้อยกว่าเด็กวัยรุ่นประเภทที่กล้า บิดามารดา ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมให้เด็กมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากขึ้น เช่น โดยการแสดงว่าเชื่อมั่นในความสามารถของเด็ก จงอย่าเพื่อก็ดำเนินอะไรเร็ว แม้ว่ามันจะเป็นสิ่งที่เล็กน้อยก็ตาม ต้องเสริม สนับสนุนไม่ว่าเด็กอยากทำและเห็นว่าจำเป็นหรือไม่ เพื่อเด็กจะได้ประสบความสำเร็จในกิจกรรมต่างๆ

¹Naunpon (Kosolsreth) Wichireajote, op.cit.

ควรให้เด็กได้รับการศึกษาและมีจุดมุ่งหมายในชีวิต โดยการร่วมปรึกษาหารือกับเด็กเพื่อเด็กจะได้อ้างจุดมุ่งหมายของตนเองได้ถูกต้อง ไม่ควรทำให้เด็กรู้สึกสิ้นหวัง หมกดำดิ่งใจ หรือรู้สึกว่ามีความสามารถน้อยกว่าผู้อื่นโดยการนำเด็กไปเปรียบเทียบกับเด็กคนอื่น ๆ หรือด่าว่าใช้วิธีหนึ่งวิธีใดก็ตามที่จะช่วยให้เด็กได้ความต้องการแสดงศักยภาพที่สูงขึ้น

๒. เนื่องจากเด็กวัยรุ่นที่ประพฤตินั้นมีความต้องการการยอมรับนับถือค่อนข้างมาก และมีความวิตกกังวลเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับความต้องการนี้ เด็กพวกนี้จึงแสดงพฤติกรรมต่างๆ เพื่อให้มีกันยอมรับนับถือ แต่สังคมไทยไม่ยอมรับกานินมนี้ และไม่สนับสนุนให้เด็กแสดงออกในทางที่ถูกต้อง เด็กจึงแสดงออกเพื่อเรียกร้องความต้องการนี้อย่างผิดๆ เพื่อให้เพื่อนๆ ของตนเพียงไม่กี่คนยอมรับนับถือ ดังนั้นการที่จะแก้ปัญหาจึงควรเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงพฤติกรรมในทางที่ถูกต้อง เช่น เมื่อเด็กแสดงความคิดเห็นผู้ใหญ่ก็ควรรับฟังบ้าง หรืออาจเป็นการแสดงออกในสถานการณ์ที่หาต่างๆ การยอมรับในการตัดสินใจของเด็ก เป็นต้น นั่นคือผู้ใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ควรให้การยอมรับนับถือแก่เด็กบ้าง เป็นการสนองความต้องการการยอมรับนับถือของเด็ก ไม่ลงโทษเด็กที่แสดงพฤติกรรมที่เรียกร้องความต้องการการยอมรับนับถือ แต่ควรชี้แจงให้เด็กเข้าใจถึงกานินมของสังคมไทยว่าไม่สนับสนุนพฤติกรรมที่เรียกร้องกานินมนี้ และแนะนำปฏิบัติที่ถูกต้องแก่เด็ก

๓. เด็กวัยรุ่นที่ประพฤตินั้นมีความต้องการในศรีสัมพันธ์น้อยกว่าเด็กในโรงเรียน การแก้ปัญหานี้จึงอาจทำได้โดยทำให้เด็กมีความต้องการในศรีสัมพันธ์มากขึ้น ผู้เกี่ยวข้องกับผู้ปกครอง เช่น บิดามารดา ครู เป็นต้น จึงควรแสดงว่ามีความรักและปรารถนาดีต่อเด็ก มีความรักเด็กอย่างสิ้นเชิง ควรจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมในศรีสัมพันธ์ เช่น การมอบรางวัลให้เพื่อให้เด็กได้รู้จักในศรีสัมพันธ์อันดีต่อกัน บิดามารดาควรสร้างบรรยากาศภายในบ้านให้อบอุ่น เมื่อเด็กได้รับความอบอุ่นได้รับความรักจะทำให้เด็กเกิดความสบายใจ ไม่รู้สึกถูกลดทอนถึงรู้สึกว่าคุณเองเป็นคนมีค่า มีคนให้ความรักความเอาใจใส่ ทำให้เด็กมีในศรีสัมพันธ์ตอบแทนทำให้เขาที่มีความต้องการในศรีสัมพันธ์เพิ่มขึ้น

๔. เด็กวัยรุ่นที่กำเริบมีความวิตกกังวลน้อยกว่าเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน ถือว่ามีความอด

และความกลัวน้อยกว่า เด็กวัยรุ่นในโรงเรียน จึงให้ผู้เกี่ยวข้องกับเด็กจึงควรมุ่งศึกษาวิธีช่วยให้เด็กรู้จักชะลอความนึก เพื่อให้ซูเปอร์อีโก (Superego) พัฒนาขึ้น ให้มีความกลัวต่อผลของความนึก วิธีหนึ่งก็คือบิดามารดาจะเฝ้าปลูกฝังความรู้สึกผิดชอบให้แก่เด็กตั้งแต่เล็กๆ

๕. เด็กวัยรุ่นที่ประพฤติผิดมีอารมณ์อ่อนไหวมากกว่าเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน และมีอารมณ์อ่อนไหวมากกว่าความวิตกกังวลด้านอื่นๆ ความมีอารมณ์อ่อนไหวมากนี้เอง ทำให้เด็กประพฤติผิดได้ง่าย วิธีที่จะแก้ไขก็คือ ต้องทำให้เด็กมีอารมณ์มั่นคงขึ้น โดยบิดามารดาต้องระวังระวังควบคุมอารมณ์ของตนเองให้ดี ไม่ระบายอารมณ์แรงๆ หงุดหงิดของตัวเด็ก ไม่ทะเลาะเบาะแว้งพูดกันในบ้านซึ่งจะมีผลกระทบกระเทือนอารมณ์ของเด็ก ในทางตรงกันข้าม ต้องสร้างบรรยากาศในบ้านให้อบอุ่น มีความสงบร่มเย็น จะทำให้เด็กมีอารมณ์มั่นคง ขอเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะศึกษาต่อไป

๑. ควรศึกษาเปรียบเทียบความถี่ของการทางจิตกับการเลี้ยงดูของบิดามารดา
๒. ควรศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวลกับการเลี้ยงดูของบิดามารดา
๓. ทำวิจัยเรื่องอื่นๆ

បរិច្ឆេទ

บรรณานุกรม

- ประสาท หลัทธิลา ปัญญาสังคม ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๐๖, ๒๗๔ หน้า
- มหาคไทย, ระทรง, คู่มือป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม, รายงานของคณะกรรมการ
วิเคราะห์ปัญหาเยาวชน โรงพิมพ์สำนักคำเป็นแบบกรัณตริ ๒๕๐๔, ๓๗ หน้า
- ยอดคง พัทธวิไม "อนาคต เยาวชน กับอาชญากรรม" สุบรรณ มิตรา การพิมพ์ ๒๕๐๒,
 หน้า ๗๖ - ๘๓
- ละม้ายวาท เรตต์ศิริ การสำรวจเมืองไทยเกี่ยวกับความกังวลการขึ้นฐานทางจิตใจและพฤติกรรม
ของเยาวชนไทยและญี่ปุ่นวัยรุ่น วิทยานิพนธ์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ๒๕๐๖, ๘๖ หน้า
- วิจัยแห่งชาติ, สภา รายงานผลการวิจัยเรื่องสาเหตุแห่งความผิดทางสังคมในเด็กเล็ก
และเยาวชน ๒๕๐๘,
- ศิริพร เกลิมศิริวงศ์ ปัญหาทางอารมณ์ที่นำไปให้เกิดความผิดปกติในสถานศึกษาและชุมชนเมืองหลวง
ปริญญาโท วิทยาลัยวิชาการศึกษา ๒๕๐๖
- สาวิตรี ขนุดากุญจน์ "เบื้องหลังความวุ่นวายของเด็กรุ่นใหม่ทางประเพณี" วารสารคนกับงาน
 มกราคม ๒๕๐๓, หน้า ๓๓๓ - ๓๔๕
- ยารีย์ นุสประสิทธิ์ การศึกษาเปรียบเทียบและหาความคล้ายคลึงระหว่างความกังวลการละ
ความผิดทางจิตของเด็กรุ่นใหม่ที่วางกายฝึกหัดและเด็กรุ่นใหม่ที่วางกายปกติ
ปริญญาโท วิทยาลัยวิชาการศึกษา ๒๕๐๖
- Cattell, J.B., Handbook for the J.B. high school personality
questionnaire, Champaign, Illinois: The Institute for
 Personality and Anxiety Testing, 1962
- Cole, Lucille and Hall Irma, Psychology of Adolescence, Holt
 Rinehart and Winston, Inc. New York - Toronto - London,
 1964, 683 pp.
- Dewey, Richard, An Introduction to Social Psychology, The
 Macmillan Company Inc., 1966, 674 pp.
- Edward, Allen L., Statistical Method for The Behavioral sciences,
 Rinehart & Company Inc., New York, 1954, 542 pp.

- Garett, Henry Edward, Elementary Statistics, New York, McKay, 1962, 203 pp.
- Garett, Henry Edward, Statistic in Psychology and Education, New York, Longman, Green, 1958, 478 pp.
- Glass, Gene V., Statistical Method in Education and Psychology, Prentice - Hall, Inc., Englewood Cliffs, New Jersey, 1970, 396 pp.
- Hall, Calvin S., Theories of personality, John Wiley & Sons, New York, 1962, 570 pp.
- Hilgard, Ernest R., Introduction to Psychology, New York, Harcourt, Brace, 1962, 678 pp.
- Hurlock, Elizabeth B., Adolescence development, New York, McGraw Hill Book Co., 1967, 719 pp.
- Stanley, Kissel, Anxiety, Affiliation and Juvenile delinquency, Psychological Abstract, Vol 14, 1964.
- Kvacaceus, William J., Juvenile delinquency, a problem for the modern world, Paris, Unesco, 1964, 85 pp.
- McDavid, John W., Social Psychology, New York, 1959, 479 pp.
- McGrath, Joseph E., Social Psychology, New York, Holt, 1964, 166 pp.
- National Society for The Study of Education, Committee on Juvenile Delinquency and the Schools., Juvenile Delinquency and The School, Nelson B. Henry, Chicago, Univ. of Chicago Press, 1948.
- Nethlingshafer, Dorothy, Motivations as related to Personality, McGraw Hill Book Company, New York, 1963, 388 pp.
- Roger, C.R., Client - Center Therapy, Boston: Houghton Mifflin, 1951, 560 pp.
- Wichiarajote, (Kosolsreth) Naunpon, A Cross Cultural study of Societal Values and Personality of Thai and American Adolescents, Doctorate Thesis, University of Illinois, 1968.

ភាពងងឹត

ภาคผนวก ก

สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. การหาค่าเฉลี่ย (Means)

$$\bar{Y} = \frac{\sum Y}{N}$$

๒. การหาความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S = \sqrt{\frac{N\sum Y^2 - (\sum Y)^2}{N(N-1)}}$$

๓. การหาความแปรปรวน

$$S^2 = \frac{N\sum Y^2 - (\sum Y)^2}{N(N-1)}$$

๔. ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{SE_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}}$$

$$SE_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = \sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}$$

๕. การวิเคราะห์ความแปรปรวน

$$\text{Correction term (c)} = \frac{(\sum \sum X)^2}{N}$$

$$\text{Total Sum of Squares (SS}_{\text{total}}) = \sum \sum X^2 - c$$

Sum of Squares between means (SS between means)

$$SS \text{ between means} = \frac{(\sum X_1)^2}{n_1} + \frac{(\sum X_2)^2}{n_2} + \dots + \frac{(\sum X_n)^2}{n_n}$$

Sum of Squares within groups

$$\text{Variance ระหว่าง means ของกลุ่ม} = \frac{SS \text{ between means}}{k - 1}$$

$$\text{Variance ภายในกลุ่ม} = \frac{SS \text{ within groups}}{N - k}$$

$$๖. \text{การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์} \quad r = \frac{N\sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถามความ^๒ต้องการ^๑ทางจิต

แบบสอบถามความต่องการทางจิต
(PVOI Scale)

๑. สิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าจะพอใจอย่างมากในชีวิตของข้าพเจ้าคือ
 - ก. ได้รู้ถึงความซื่อสัตย์จริงของข้าพเจ้าเป็นที่รักกันทั่ว
 - ข. ได้ทำงานจนลุล่วงความสามารถ
 - ค. ได้เล่นกับเพื่อนฝูงอย่างสนุกสนาน
๒. ข้าพเจ้าอยากเป็นคนที่
 - ก. ได้มีความเข้าใจเร็ว
 - ข. มีความสามารถ
 - ค. มีเพื่อนมาก
๓. ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อ
 - ก. ได้อยู่ในกลุ่มเพื่อน
 - ข. มีความรู้สึกที่ใจทำอะไรเสร็จไปอย่างถนัด
 - ค. ได้รับคำชมเชย
๔. ข้าพเจ้าจะทำงานได้เร็วกว่านี้ ถ้า
 - ก. กรุณาส่งเสริมให้เด็กเรียนไม่ฟังใครและรักการแข่งขันกัน
 - ข. กรุณาส่งเสริมให้เด็กเรียนทำงานได้มากขึ้นหรือดีขึ้น
 - ค. กรุณาส่งเสริมให้เด็กเรียนอยู่รวมกันได้มากขึ้น
๕. ข้าพเจ้าทำงานได้ก็เมื่อ
 - ก. ทำงานในกลุ่มคนที่มีความสนใจตรงกัน มีความต้องการอย่างเดียวกัน
 - ข. งานที่ดำเนินเป็นงานที่ไม่ฝืนและไม่ยากเกินความสามารถของข้าพเจ้า
 - ค. รู้ว่าทำงานที่ใดก็แล้วจะได้รับรางวัล
๖. ข้าพเจ้าชอบ
 - ก. ใฝ่ฝันของตัวข้าพเจ้าโดยเฉพาะ
 - ข. การร่วมมือทำงานกับผู้อื่น
 - ค. ทำงานที่ข้าพเจ้าทำได้

๗. ข้าพเจ้าอยากจะเป็นคนที่

- ก. โกรธก็ยอมรับเป็นเพื่อน
- ข. มีความมั่นใจในความสามารถของตัวเอง
- ค. เป็นที่นิยมยกย่องของคนอื่น

๘. ข้าพเจ้าชอบครูที่

- ก. มองเห็นความขยันขันแข็ง ตั้งใจทำงานของข้าพเจ้า
- ข. ทำตัวให้น่าเคารพยำเกรง
- ค. ข้าพเจ้าถูกขยำไต่โดยไม่ว่าองเกรงใจ

๙. ข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งสำคัญที่คนเราควรจะมีคือ

- ก. มีความสามารถในการช่วยเหลือคนอื่น ให้เขาทำสิ่งที่เขาต้องการได้
- ข. มีความสามารถในการทำสิ่งที่ตนเองต้องการได้
- ค. มีความสามารถในการทำให้คนอื่นทำสิ่งที่เราต้องการให้เราได้

๑๐. ข้าพเจ้าคิดว่าครูที่ดีคือ

- ก. คนที่ช่วยเหลือนักเรียนด้วยตนเอง
- ข. คนที่สามารถอธิบายให้นักเรียนเข้าใจและเป็นคนที่มีใจในวิชาที่สอนอย่างแท้จริง
- ค. คนที่เป็นกันเองกับนักเรียน

๑๑. ข้าพเจ้าพอใจ

- ก. เมื่อคนอื่นเห็นความดีของข้าพเจ้าที่มีต่อเขา
- ข. ผลงานของตัวเอง
- ค. เมื่ออยู่กับเพื่อนฝูงที่สนุกด้วยกัน

๑๒. ข้าพเจ้าจะเรียนหนังสือให้ได้ดีขึ้นถ้าครูเป็นคน

- ก. มีความสนใจข้าพเจ้าทั่วทุกตัว
- ข. สอนวิชานั้นด้วยวิธีการที่น่าสนใจ
- ค. ทำให้ข้าพเจ้ากลาถปัญหากับเพื่อนๆ ในชั้นได้

๑๓. สิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้ากลัวมากที่สุดคือ

- ก. ถูกทำลายความดีเด่นที่ข้าพเจ้ามีอยู่
- ข. ไม่ได้ทำงานสำคัญให้ดีที่สุด
- ค. สูญเสียเพื่อน

๑๔. คนที่ข้าพเจ้าชอบมากที่สุดคือ

- ก. มีความสามารถพิเศษทางศิลปะ เช่น สุนทรภู่ สุนทราภรณ์
- ข. กอดระวีการะวังการกระทำของท่านไม่ให้กระแสบกระเพื่อนใจผู้อื่น
- ค. มีอิทธิพลเหนือผู้อื่น

๑๕. ถ้าข้าพเจ้าเป็นนักกนกการทางวิทยาศาสตร์ ข้าพเจ้าจะทำเมื่อ

- ก. ให้ใกล้ชิดเสียงและทรัพย์สินสมบัติ
- ข. ช่วยให้นักอื่นได้รับความรู้จากการกนกการของข้าพเจ้า
- ค. ค้นหาความจริง

๑๖. สิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการมากที่สุดคือ

- ก. เพื่อนที่ทำได้สิ่งที่ข้าพเจ้าชอบให้ข้าพเจ้าได้โดยข้าพเจ้าไม่รู้ล่วงหน้า
- ข. มีเรื่องราวเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าในหนังสือพิมพ์
- ค. งานที่ข้าพเจ้าสามารถทำได้ ให้สำเร็จอย่างเต็มที่

๑๗. ถ้าข้าพเจ้ามีความสามารถในการแสดงบนเวทีในงานโรงเรียน

- ก. ข้าพเจ้าอยากให้เป็นสมาชิกให้ข้าพเจ้าแสดง
- ข. ข้าพเจ้าจะเสนอตัวเองถ้าไม่มีใครขอ ให้ในงานโรงเรียนสำหรับเราด้วยดี
- ค. ข้าพเจ้าจะขอเพื่อนให้แสดงร่วมกับข้าพเจ้า

๑๘. คนที่ข้าพเจ้าเกลียดชังมากที่สุดคือ

- ก. คนที่ฟังเพื่อนยามตกยาก ข. คนที่ไม่ยอมแก้ปัญหาของตัวเอง
- ค. คนที่ไม่ยอมให้โอกาสเป็นหัวหน้าเรา

๑๙. ข้าพเจ้ามักจะทำงานหนักขึ้นเมื่อ

- ก. ข้าพเจ้าชอบเพื่อนร่วมงาน
- ข. ข้าพเจ้าต้องการรักษาชื่อเสียงหรือเกียรติยศของข้าพเจ้าไว้
- ค. งานนั้นเป็นปัญหาที่แก้ยาก

๒๐. ข้าพเจ้าชอบแก้ปัญหาที่

- ก. ข้าพเจ้าและผู้อื่นร่วมกันแก้
- ข. ข้าพเจ้าคนเดียวด้วยตัวเองจึงจะแก้ให้สำเร็จด้วยดี
- ค. ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าสามารถจะทำให้ดีกว่าคนอื่น

กระดาษคำตอบ

โรงเรียน

ชั้น

กลุ่ม

หรือ

นามสกุล

อายุ

	๑ (น้อยที่สุด หรือ ไม่มีเลย)	๒ (นาน ๆ ครั้ง)	๓ (บางครั้งก็ทำ)	๔ (บ่อยครั้ง)	๕ (เป็นประจำ หรือ มากที่สุด)
๑					
๒					
๓					
๔					
๕					
๖					
๗					
๘					
๙					
๑๐					
๑๑					
๑๒					
๑๓					
๑๔					
๑๕					
๑๖					
๑๗					
๑๘					
๑๙					
๒๐					

เกณฑ์พิจารณาแบบสอบถามความพึงพอใจ

ข้อ ก. ข. ค. ในแต่ละข้อแสดงถึงความพึงพอใจระดับดังนี้

ข้อที่	ความพึงพอใจการยอมรับนับถือ	ความพึงพอใจผลสัมฤทธิ์	ความพึงพอใจไมตรีสัมพันธ์
๑	ก	ข	ก
๒	ก	ข	ก
๓	ก	ข	ก
๔	ก	ข	ข
๕	ก	ข	ก
๖	ก	ก	ข
๗	ก	ข	ก
๘	ก	ข	ก
๙	ก	ข	ก
๑๐	ก	ข	ก
๑๑	ก	ข	ก
๑๒	ก	ข	ก
๑๓	ก	ข	ก
๑๔	ก	ก	ข
๑๕	ก	ก	ข
๑๖	ข	ก	ก
๑๗	ก	ข	ก
๑๘	ก	ข	ก
๑๙	ข	ก	ก
๒๐	ก	ข	ก

1

.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามการเข้าถึงวัด

/

แบบสอบถาม

- ✓ ๑. นักเรียนเคยทำางสิ่งลงไปทั้ง ๆ ที่นักเรียนก็รู้ว่าเป็นสิ่งที่น่าละอายต่อตัวเองหรือไม่ ?
ก. เคย ข. อาจเคย ค. ไม่เคย
๒. นักเรียนเคยเสนอเรื่องใหม่ ๆ สำหรับถกกันในห้องบ้างไหม ?
ก. เคย ข. อาจเคย ค. ไม่เคย
- ✓ ๓. นักเรียนมีความกลัวต่อผลที่จะเกิดขึ้นจนไม่กล้าที่จะตัดสินใจอะไรลงไปหรือไม่ ?
ก. ใช่ เป็นบ่อย ข. บางครั้ง ค. ไม่เคย
๔. ถ้านักเรียนไม่สบายใจเมื่อสิ่งที่นักเรียนต้องการไม่เป็นไปตามที่นักเรียนหวังไว้ นักเรียนทำอะไร ?
ก. ยอมรับ ข. เฉย ๆ ค. บ่น
- ✓ ๕. นักเรียนสามารถทำงานใดได้อย่างเต็มหรือไม่ ถ้ามีก็นบอกยกเข้าดูการทำงานของคุณนักเรียนอยู่ ?
ก. ได้ ข. บางที ค. ไม่ได้
- ✓ ๖. นักเรียนมีความลำบากในเรื่องการจำเรื่องตลกขบขันที่คนอื่นเล่าให้ฟัง เพื่อจะเอาไปเล่าต่อหรือไม่ ?
ก. ใช่ มีความลำบาก ข. บางที ค. ไม่มี ความลำบาก
๗. ถ้ามีโอกาสขอให้ทำอะไรใหม่ ๆ และยาก ๆ นักเรียนรู้สึกอย่างไร ?
ก. อยากจะทำและแสดงความสามารถ ข. เฉย ๆ ค. นักเรียนแก้ตัวทำไปเรื่อย ๆ
- ✓ ๘. เวล่านักเรียนยกมือที่จะตอบคำถามในชั้น และคนอื่นอีกมากก็ยกมือเช่นกัน นักเรียนรู้สึกตื่นเต้นไหม ?
ก. ตื่นเต้น ข. บางครั้ง ค. ไม่เคยเลย

- ✓ ๑๗. นักเรียนนึกว่าการที่จะเป็นคนเรียนร้อยไ้จะต้องรู้จักควบคุมความรู้สึกของตนเองได้หรือไม่ ?

ก. ใช่ ข. อาจใช่ ค. ไม่ใช่

๑๘. เวลาที่นักเรียนอ่านหนังสือจนจบ นักเรียนรู้สึกอย่างไร ?

ก. เป็นห่วงว่าเรื่องจะจบลงอย่างมีความสุขหรือไม่
ข. ไม่แน่ใจ
ค. สนุกสนานไปตามเรื่องตามที่เขาจะเขียน

๑๙. นักเรียนรู้สึกว่าการตัดสินใจของนักเรียนเป็นอย่างไร ?

ก. ดีทีเดียว ข. กลาง ๆ ค. มั่นใจ

✓ ๒๐. นักเรียนเคยมีความรู้สึกผิดใจกับใครบ้างไหม ?

ก. มีบ่อย ๆ ข. มีบางครั้ง ค. ไม่ค่อยมี

✓ ๒๑. นักเรียนรู้สึกว่าความต้องการต่าง ๆ ของนักเรียนได้รับการตอบสนองอย่างเป็นที่พอใจหรือไม่ ?

ก. พอใจ ข. บางที ค. ไม่พอใจเลย

✓ ๒๒. นักเรียนรู้สึกว่าทำอะไรต่าง ๆ เป็นที่น่าพอใจสมกับที่ตนเขาคาดหมายไว้ไหม ?

ก. ใช่ ข. อาจจะใช่ ค. ไม่ใช่

✓ ๒๓. นักเรียนมักจะทำสิ่งที่เกิดขึ้นแตกต่างไปจากคนอื่นจนเป็นเหตุให้นักเรียนไม่เห็นด้วยกับคนอื่นจริงหรือไม่ ?

ก. ใช่ ข. บางที ค. ไม่ใช่

✓ ๒๔. นักเรียนรู้สึกอยากจะไปดูงานหรือออกไปเที่ยวนอกบ้านก่อนจะไปทำงานไหม ?

ก. เคย ข. ไม่แน่ใจ ค. ไม่เคย

๔๐. นักเรียนอยากมีอาชีพเป็น
- การาหนังสือ, นักรอง
 - ไม่แน่ใจ
 - แพทย์, ครู, พยาบาล, นักสังคมสงเคราะห์
- ✓ ๔๑. เวลาชอลักซึ่กระตาคังกรึ่ด นักเรียนรู้สึกอึดอัดทนไม่ได้หรือไม่ ?
- ใช่, อึดอัดทนไม่ได้
 - ไม่แน่ใจ
 - ไม่ใช่
๔๒. นักเรียนรู้สึกว่าการูบาอาจารย์ในโรงเรียนเป็นอย่างไร ?
- สนใจและรับฟังนักเรียนก็
 - ไปรับฟังในบางครั้ง
 - แทบไม่สนใจนักเรียนเลย
๔๓. นักเรียนรู้สึกว่านักเรียนจะรักษาความลับอันน่าตื่นเต้นไว้ได้หรือไม่ ?
- ได้
 - บางครั้งได้
 - ไม่ได้
๔๔. นักเรียนเกยรองเพลงตามกนอื่นไหม ?
- เกย
 - ไม่แน่ใจ
 - ไม่เกย
- ✓ ๔๕. นักเรียนรู้สึกว่า การเข้าไปแนะนำตัวเองต่อบุคคลสำคัญเป็นการง่ายหรือไม่ ?
- ง่าย
 - อาจจะง่าย
 - ไม่ง่าย
๔๖. เมื่อนักเรียนทำอะไรผิด โดยคิดว่าไม่น่าจะผิด นักเรียนรู้สึกท้อถอยหลู่ถึงกับอยากจะให้ตาย ๆ ไปเสียเลยหรือไม่ ?
- เกยก็
 - ไม่แน่ใจ
 - ไม่เกยก็
๔๗. เมื่อบางสิ่งบางอย่างไม่เป็นไปตามที่ควรจะเป็น นักเรียนรู้สึกโกรธและโทษผู้อื่นก่อนที่จะกิดแก้นั้หานั้นหรือไม่ ?
- ใช่ เป็นเสมอ
 - บางที
 - ไม่ใช่

- ✓ ๔๘. นักเรียนอยากจะ เป็นคนสวยหรือหล่อ จนเป็นที่สนใจของคนทั่วไปไหม ?
- ก. อยากเป็น ข. บางที ก. ไม่อยากเป็น
๔๙. นักเรียนสามารถบอกถึงความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียน เช่น นักเรียนเหนื่อยหรือเบื่อ ใจหรือไม่ ?
- ก. ได้ ข. บางทีก็ได้ ก. ไม่ได้
- ✓ ๕๐. ถ้ามีใคร เปิดเพลงดัง ๆ อยู่ใกล้ในขณะที่นักเรียนกำลังทำงานอยู่ นักเรียนสามารถ ที่จะทำงานต่อไปได้หรือไม่ ?
- ก. ได้ ข. บางที ก. ไม่ได้
๕๑. นักเรียนสามารถทำงานอยู่ได้ โดยไม่รู้สึกรำคาญเสียงอีกทีกรีกโกรมรอบ ๆ รอบวน ใจหรือไม่ ?
- ก. ได้ ข. บางที ก. ไม่ได้
๕๒. เมื่อนักเรียนต้อง เขาแถวคอย นักเรียนมีกรู้สึกอย่างไร ?
- ก. กอวยความอดทน
- ข. ไม่แน่ใจ
- ก. กระสับกระส่ายคิดไปทีอื่นแทนที่จะคอย
๕๓. นักเรียนอยากจะใช้เงิน "จำนวนสุดท้าย" โดยอะไร ?
- ก. ของที่นักเรียนชอบ
- ข. ไม่แน่ใจ
- ก. หนังสือที่อธิบายถึงวิธีหาเงินให้ได้อย่างขึ้น
๕๔. นักเรียนสามารถที่จะพูดคุยกับคนแปลกหน้าได้โดยไม่ติดตะกุกตะกัก และสามารถที่จะพูด ตามที่ตนต้องการได้หรือไม่ ?
- ก. ทำได้ ข. อาจจะได้ ก. ทำไม่ได้

๕๕. เวลาที่นักเรียนเล่นกีฬาที่สำคัญกับเพื่อน และแพ้เพื่อนอย่างหุ่หุ่ๆ นักเรียนทำอย่างไร ?
- พูดว่า "นั่นมันแค่เป็นเพียงกีฬา"
 - ไม่แน่ใจ
 - รู้สึกโกรธและอยากเตะตัวเอง
- ✓ ๕๖. นักเรียนคิดว่าชีวิตของนักเรียนยังมีความสุขและน่าพอใจมากกว่าคนอื่นอีกมากไหมหรือไม่ ?
- ใช่
 - ไม่แน่ใจ
 - ไม่ใช่
๕๗. นักเรียนคิดว่าตนเองเป็นคนประเภทใด ?
- ค่อนข้างเจ้าอารมณ์
 - กลาง ๆ
 - ไม่เป็นคนเจ้าอารมณ์เลย
๕๘. นักเรียนเคยรู้สึกตัวเองไม่มีอะไรดีเลย และไม่เคยทำอะไรให้เป็นประโยชน์บ้างหรือไม่
- เคยรู้สึกเช่นนั้น
 - อาจเคย
 - ไม่เคย
- ✓ ๕๙. ตามปกตินักเรียนมักจะทำอะไรตามความคิดของนักเรียนเองหรือทำตามคนอื่น
- ทำตามความคิดตัวเอง
 - ไม่แน่ใจ
 - ทำตามคนอื่น
๖๐. เวลาที่มีคนพูดแสดงความคิดเห็นขัดกับความนึกคิดของนักเรียน นักเรียนทำอย่างไร ?
- ปล่อยให้เขาพูดสิ่งที่เขาต้องการจะพูดให้หมด
 - ไม่แน่ใจ
 - ขัดจังหวะก่อนที่จะพูดจบ

กระดานคำตอบ

โรงเรียน

ชั้น

กลุ่ม

ชอ

นามสกุล

อายุ

ข้อที่	ก	ข	ค
๑			
๒			
๓			
๔			
๕			
๖			
๗			
๘			
๙			
๑๐			
๑๑			
๑๒			
๑๓			
๑๔			
๑๕			
๑๖			
๑๗			
๑๘			
๑๙			
๒๐			

ข้อที่	ก	ข	ค
๒๑			
๒๒			
๒๓			
๒๔			
๒๕			
๒๖			
๒๗			
๒๘			
๒๙			
๓๐			
๓๑			
๓๒			
๓๓			
๓๔			
๓๕			
๓๖			
๓๗			
๓๘			
๓๙			
๔๐			

ข้อที่	ก	ข	ค
๔๑			
๔๒			
๔๓			
๔๔			
๔๕			
๔๖			
๔๗			
๔๘			
๔๙			
๕๐			
๕๑			
๕๒			
๕๓			
๕๔			
๕๕			
๕๖			
๕๗			
๕๘			
๕๙			
๖๐			

เกณฑ์พิจารณาแบบสอบถามความพึงพอใจ
ข้อ ก. ข. ก. ในแต่ละข้อให้คะแนนต่างกันดังนี้

ข้อที่	ก	ข	ค	ข้อที่	ก	ข	ค	ข้อที่	ก	ข	ค
๑	๐	๑	๒	๒๑	๐	๑	๒	๔๑	๐	๑	๒
๒	๒	๑	๐	๒๒	๐	๑	๒	๔๒	๐	๑	๒
๓	๒	๑	๐	๒๓	๐	๑	๒	๔๓	๒	๑	๐
๔	๒	๑	๐	๒๔	๐	๑	๒	๔๔	๑	๑	๐
๕	๒	๑	๐	๒๕	๒	๑	๐	๔๕	๐	๑	๒
๖	๒	๑	๐	๒๖	๐	๑	๒	๔๖	๐	๑	๒
๗	๒	๑	๐	๒๗	๒	๑	๐	๔๗	๐	๑	๒
๘	๒	๑	๐	๒๘	๒	๑	๐	๔๘	๐	๑	๒
๙	๐	๑	๒	๒๙	๐	๑	๒	๔๙	๐	๑	๒
๑๐	๐	๑	๒	๓๐	๒	๑	๐	๕๐	๒	๑	๐
๑๑	๒	๑	๐	๓๑	๐	๑	๒	๕๑	๒	๑	๐
๑๒	๐	๑	๒	๓๒	๒	๑	๐	๕๒	๐	๑	๒
๑๓	๐	๑	๒	๓๓	๒	๑	๐	๕๓	๐	๑	๒
๑๔	๐	๑	๒	๓๔	๐	๑	๒	๕๔	๑	๑	๐
๑๕	๑	๑	๐	๓๕	๒	๑	๐	๕๕	๐	๑	๒
๑๖	๑	๑	๐	๓๖	๑	๑	๐	๕๖	๐	๑	๑
๑๗	๒	๑	๐	๓๗	๒	๑	๐	๕๗	๒	๑	๐
๑๘	๐	๑	๒	๓๘	๑	๑	๐	๕๘	๐	๑	๑
๑๙	๑	๑	๐	๓๙	๐	๑	๒	๕๙	๒	๑	๐
๒๐	๒	๑	๐	๔๐	๐	๑	๒	๖๐	๐	๑	๒

การแปลความหมายแบบสวนตามความวิถกทังว

๑. แสดงถึงความทึงเกรียค ของกัใจ - ปรดอยวามหมาย รามร (๑₄) ไค้เก

ขอ ๒, ๑๑, ๒๐, ๒๔, ๒๕, ๓๔, ๓๖, ๓๙, ๕๔, ๖๐

๒. แสดงความรูสึกคั่นเต่งาย ไมออกทน สุ่มรวมกอบ ผนังง (D) ไค้เก

ขอ ๖, ๑๐, ๒๓, ๒๖, ๓๕, ๓๗, ๔๐, ๕๐, ๕๓ ๕๗,

๓. แสดงความกลัว ความกลัว ความเกร้า ความเขื่อน สงบ (๑) ไค้เก

ขอ ๓, ๑๒, ๒๔, ๓๓, ๔๑, ๔๔, ๔๕, ๕๑, ๕๒, ๕๕

๔. แสดงความขากระเปี่ยมวินัย ไมสามารถควบคุมตนเองให้อยู่ในระเบียบวินัยของตังควไค้

ไว้หลักการ ีระเบียบวินัย ีหลักการ (๑₃) ไค้เก

ขอ ๔, ๑๓, ๑๔, ๒๕, ๓๐, ๓๑, ๔๓, ๔๕, ๔๖, ๕๕

๕. แสดงความอาย ความสำรวม ความกล้าหาญ เณในสังคม (H) ไค้เก

ขอ ๕, ๑๔, ๑๖, ๑๖, ๑๙, ๒๑, ๓๒, ๔๔, ๕๖, ๕๗

๖. แสดงความมอไนหวทางวามร ความทึงทงทางวามร (C) ไค้เก

ขอ ๑, ๔, ๗, ๙, ๑๕, ๒๒, ๒๗, ๓๕, ๔๒, ๕๑